

GESNEUVELDE SOLDATEN WO I EN WO II HAALTERT

Denderhoutem – Haaltert – Heldergerm- Kerksken - Terjoden

Roger De Troyer

Heemkundige Kring Haaltert

D/2005/3136/1

Inleiding

Twee oorlogen liggen bij de ouderen onder ons nog vers in het geheugen.
De Grote Oorlog, 1914-18 en de Tweede Wereldoorlog 1940-45.
Beide Duitse bezettingen duurden vier jaar.
Jaren van ontbering en angst voor de bevolking en verdriet om de vele slachtoffers.

Ook onze gemeente betaalde zijn tol aan deze waanzinnige situaties.
Denderhoutem telde 23 slachtoffers in WO I en 2 in WO II
Haaltert telde 31 slachtoffers in WO I en drie in WO II
Heldergem rouwde om 7 gesneuvelde soldaten in WO I en 2 in WO II
Kerksken verloor 10 jonge mannen in WO I en 3 in WO II
In Terjoden waren er 7 gesneuvelden in WO I en 2 in WO II.

Wij hebben gepoogd de nog bestaande gegevens te verzamelen en een bundel samen te stellen omdat wij nooit mogen vergeten dat deze jonge mannen hun leven lieten om ons en onze kinderen een vrij bestaan te gunnen. Gelukkig, althans in onze gewesten, trok men lessen uit deze droevige brok geschiedenis en promootte men de Europese gedachte, die ons vrede bracht.

Graag danken wij:

De Directie van de 'Human Resources Divisie' te Evere
De Heer William Vermeiren, Dienst Militaire Begraafplaatsen en Adjudant Chef Etienne Knapen, Defensiestaf Territoriale Directie, Transmissiecentrum, Evere
De Heer Boejen, het personeel van het Legermuseum te Brussel en de heer Walter Minnaert
Mevrouw Hilde Raes, Gemeentelijk archivaris en Freddy Uyttersprot, diensthoofd Burgerlijke Stand
John Scheerlinck en René De Paepe (familiale gegevens werden geput uit hun genealogische werken), Pierre Pauwels en Danny Wilssens
Al diegenen die ons documenten en/of gegevens verstrekt hebben.

Mijn oprechte dank gaat vooral naar de voorzitter van de Heemkundige Kring, Willy De Loose en naar Joris De Kegel voor hun steun en hulp bij de verwezenlijking van deze studie. De praktische uitvoering en het computerwerk namen zij voor hun rekening.

Hopelijk is er voldoende interesse bij diegenen die het zich nog herinneren en wellicht kunnen wij ook jongere lezers boeien met dit stukje plaatselijke geschiedenis.

Roger De Troyer

Repertorium familienamen gesneuvelde soldaten

Allaer Alfons	63	Meganck Petrus Etienne	44
Allaer Carolus Joseph	104	Moreels Gentil	17
Allaer Jan Baptist	7	Muylaert Constant Aloïs	18
Biesback Frans	68	Nerinckx Alfons	45
Braem Amedée	81	Pevernagie Hector	70
Callebaut Alfons	82	Piron Joseph	46
Corteman André	8	Praet Cornelius Rochus	19
De Coker Adolf	30	Provost Remi	47
De Dier Theodoor	9	Redant Albert Romain	108
De Gendt Edmond Petrus	10	Renneboog Theofiel	90
De Geyter Pieter Alfons	11	Roelandt Cyriel	98
De Kegel Victor	31	Roelandt Domien Gerard	20
De Leu Cyriel	12	Sack Pierre François	48
De Loose Camiel Cyrille	106	Scheerlinck Alfons	91
De Mol Frans	32	Scheerlinck Jan Henry	99
De Pauw Achiel	13	Schockaert Prosper Louis Joseph	49
De Pauw August Edgard	114	Steenhout Pieter Jozef	50
De Pauw Henry Jozef	97	Taeleman Amedée Jozef	92
De Pauw Petrus Franciscus	97	Temmerman Petrus Amandus	21
De Pril Alfons	83	Triest Felix Camiel	22
De Pril Theodoor Jozef	105	Triest Leopold Jozef	93
De Rijck Camiel Julien	115	Van den Steene Adolf Aloïs	100
De Rouck Cyrus	64	Van den Stock Albert	23
de Sadeleer Etienne	33	Van den Stockt Jozef	51
De Schepper Jan Baptist	34	Van den Storme Jozef Frans	52
De Smet Alfons	35	Van der Speeten Omer	24
De Smet Eduard	36	Van der Zijpe Constantinus	101
De Smet Michel	37	Van de Water Victor	53
De Troyer Nicolaus Gustaaf	14	Van Gijseghe Kamiel	25
De Wetter Felix	66	Van Haverbeke Franciscus A. F.	119
De Winter Raymond	15	Van Herreweghe Franciscus Xaverius	54
De Winter Robert Désire	16	Van Melkebeke Frans	55
Fermon Arthur Victor	84	Van Mulders Camiel	94
Goossens Domien	38	Van Nerom Edmond Judocus	26
Govaert Livien	39	Van Schandevijl Amand	27
Groebens Frans	69	Van Vaerenbergh Kamiel	56
Groebens Pieter Jozef	40	Verbeeren Aimée Jozef	28
Grootvriendt Domien	41	Verbeeren Donaat Maurice	29
Haesaert Aimé Jozef	110	Vercruyssen Arthur Frans	57
Hendrickx Cyriel	67	Verhofstadt Richard	101
Hunninck François	42	Verstockt Albert Domien	113
Lerminiaux Joseph	117	Vonck Emiel	95
Lievens César	109	Wijnant Jan Baptist	58
Lievens César Philemon	118		
Meereman Alexis	43		

Wereldoorlog I – ‘De grote oorlog’

De Westerse wereld werd opgeschrikt door de moord op de Oostenrijkse kroonprins aartshertog Franz-Ferdinand en op zijn echtgenote, beiden op bezoek in de Bosnische hoofdstad Sarajevo op 28 juni 1914. De dader was een student van de nationalistische beweging.

Een maand later verklaarde Oostenrijk de oorlog aan Servië. Als voorzorgsmaatregel werd het Belgische leger gemobiliseerd, ongeveer 200.000 manschappen en 18.000 vrijwilligers.

Op 1 augustus verklaarde Duitsland de oorlog aan Servië en Duitse troepen vielen Luxemburg binnen. In de morgen van 4 augustus overschreden de Duitse troepen de Belgische grens in Gemmenich.

De strijd was hevig, legendarisch was de veldslag van de zilveren helmen bij Halen op 12 augustus. Enkele dagen later begaven Luik en het fort van Hollogne. Tussen 21 en 24 augustus vielen negen Naamse forten in handen van de bezetter.

Op 9 oktober werd Antwerpen ingenomen en het Belgisch leger trok zich terug in de Westhoek en vormde een front achter de IJzer van 38 km.

Commandant Nuyten liet voorbereidingen treffen voor het ‘onderwater zetten’ van de IJzervlakte. Op 29 oktober werden de schuifdeuren geopend en 700.000 kubieke meter water stroomde in de vlakte. Hoger gelegen delen bleven in Duitse handen.

In april en mei werden er Duitse gasaanvallen uitgevoerd in Ieper en omgeving. Ook in het buurland Frankrijk werd hevig gevochten. Duizende soldaten lieten het leven in de slag van Verdun (1916) en in de gevechten aan de Somme.

Van 31 juli tot 10 november 1917 werd het grote offensief uitgevochten op een front van Diksmuide tot de Leie.

In de lente van 1918 organiseerden de Duitsers een nieuw offensief, het terrein werd herwonnen en einde april werd de Kemmelberg veroverd.

Midden in de nacht van 28 september begon het eindoffensief in de zone Nieuwpoort-Diksmuide met aanvallen richting Torhout.

Op 15 oktober stortte het Duitse leger in elkaar. De verliezen stapelden zich op en op 8 november 1918 vroeg de bezetter, uitzichtloos, de wapens neer te leggen.

Enkele dagen later, op die memorabele 11 november 1918 om 11 uur, werd in het stafrijtuig van Maarschalck Foch in Rethondes (Compiègne) de wapenstilstand ondertekend.

AAN DE INWONERS VAN DENDERHAUTEM

Voor ieder was het oorlogsjuk zwaar om dragen. Geen inwoner die niet in groote mate het burgerlijk bestaan heeft te verduren gehad. Deed, het was gelijc het schrikbeweest alle inwoners verloren van landerlekken en bladen, wakkere wakkere en er. Zoo zijn er onder de oorlogsbepaalden die nooit hun offer vergaten zullen daar zijke het onberstaar kwam konde kinnere gelieden.

VELE ZONEN VAN DENDERHAUTEM SNEUVELDEN.

Benige onder zonnens vielen reeds te Lilla, te Nyden en te Antwerpen, de anderen vielen ons ieger naar ten Yser. Dade maachten ze in de moeilijke voorwaarden van oetwaaften wakkere en door gewoonten van alle maatschappeden. Hunne woningen waren donkere holen, nu ne ingersteden eenige plaatsen, hoorens dage jkche wakkere albeulend waren en het trotseeren van koud, regent en vranteljk schroot, de dood zelfs die hun onophoudeljk onder dekeno veruuen hoorens de loofden leest. Nu woortjk ieger en ze wakkere die krukken veruuen en met dankend staan in de vranteljk vranteljk maatschappeden. Wij, lobe ons volk lang genoeg ge tegeet! Uw oetwaaften te Lilla! ... De stoude kwade en land geracht vrij maatt ... nu wakkere peij? De kolkonke kolkonke met hunne duizenden maaten, wakkere deze stoude dorpgeuouen, geuen U het antwoort: Wij leden, streden en stiervan voor uwe vranteljk lobe get, wakkere leden en leeren! Van U die voor uw vranteljk leven en de uwe familie.

Wat wi ijden lobeet.

DE DOODGEBEULDE OPGEEFSCITEN

Wat is veruuen vranteljk? Wegeuouen als kullen van, maesten zij teuen wil en doud, zonder een, als stoude wakkere. Van als zij geuouen afgeshauld en uitgehouen? wakkere en van oetwaaften met meer vranteljk kolkonke stoude men, ze dood.

Wij, inwoners van Denderhoutem, hebben tegenover die helden en martouren een zwaren plicht te veruuen! Latet uwe medeljkend hart dat u toertent, wij, ze geuen hun leven voor u, wat doet ge voor hem? Inderuuen, wakkere leden en leeren, de lobeuouen er den der vranteljk geuouen der lobeuouen stoude willen we niet ten schrik staan: te meer nog, dat ons doud maatschappeden lobeuouen vranteljk wert om van de oorlogsvranteljk wakkere geuouen te lobeuouen.

Wat vranteljk lobeuouen stoude er geuouen van die helden, ant als dankbaard lobeuouen de oetwaaften en doud ongek dorpgeuouen van vranteljk. Aan den Yser maachten de soldaten van hunne vranteljk vranteljk 1025 fr. samen om de grauen der geuouen lobeuouen te vranteljk. Door het onvoorguuen stoude van den oorlog kon hun wakkere niet vranteljk worden. Helden drangen zij die som vranteljk om een vranteljk vranteljk op te richten, dat in guldene lobeuouen de namen van de geuouen vranteljk vranteljk. Daar de lobeuouen vranteljk som der soldaten oetwaaften is, maesten we ons tot ieder inwoner der geuouen om zijne vranteljk lobeuouen bij ons die soldaten te vranteljk.

Maanen eenige lobeuouen zal een vranteljk wakkere in alle vranteljk maanen met een lobeuouen om te lobeuouen te vranteljk. Wij maanen op te geuouen vranteljk en vranteljk van lobeuouen om de heilige zaak vranteljk te vranteljk.

NAMENS AL DE SOLDATEN EN OETWAAFTEN VAN DENDERHAUTEM.

De Inrichters: N. DE WILDE en Ant. lobeuouen.

N. B. — De geesteljkke en vranteljkke oetwaaften der geuouen behartigen vranteljk de vranteljk.

Den kerkeljkke doudel zal vranteljk op den dag der oetwaaften van het maanen, dat zal vranteljk worden op de publieke plaats tusschen de kerk en M. Alfons Van Dender.

DENDERHAUTEM, 7-Juni 1918.

—

Pamflet uitgegeven naar aanleiding van de oprichting van het monument voor de gesneuvelden WO I te Denderhoutem

ANDRÉ CORTEMAN

Soldaat ruiter 2de klas 4de Regiment Lanciers

Charleroi 14 augustus 1892

Brussel 14 augustus 1914

André Corteman werd geboren te Charleroi op 14 augustus 1892 en was de zoon van Felicien en Pelagie Raes. Het gezin woonde in de wijk 'Hoogenweg' te Denderhoutem.

André was soldaat milicien, lichte 1912. Hij werd soldaat ruiter 2de klas bij het 4de Regiment Lanciers, stamnummer 14899.

Hij overleed in het Leopoldpark te Brussel op 14 augustus 1914 en ligt begraven in Charleroi.

Postuum toegekende eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille oorlog 1914-18

*"Wie weet wat in zijn doodsuur
mijn jongen heeft geleën?"
En twee paar ogen schreien
En schreien vroeg en laat
Om d'arme, arme dode
Waar niemand acht op slaat!*

THEODOOR DE DIER

Soldaat 2de klas 2de regiment Jagers te Voet

Denderhoutem 21 augustus 1894

Adinkerke 7 maart 1818

Jan Baptist De Dier (ex. Welle) en zijn echtgenote Maria Delphine Van der Niepen huwden te Denderhoutem op 8 november 1893. Hun woonst werd Anderenbroek en er kwamen 4 kinderen: **Theodoor** (°21-08-1894), Rosalia (°18-12-1895), Frans (°10-02-1897) en Joannes Philemondus (°06-09-1898).

Hun ongehuwde zoon, Theodoor werd soldaat 2de klas bij het 2de Regiment Jagers te voet, stamnummer 129/1937 en overgeplaatst naar de 5de Jagers te voet op 29-09-1916.

Op 23 september 1914 kwam zijn oproepingsbevel. Hij was 36 maanden aan het front in de omgeving van Adinkerke, waar hij sneuvelde op 07 maart 1918.

Hij ligt begraven op de militaire begraafplaats van Oeren.

Toegekende eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis met palm
- Eretoken van de Yzer
- Vijf frontstrepen

*Ik stond te Luik al in de verwoeste straten
Het moordend wapen rustte aan mijn zij
Daar ploft een knal, belaa's 't zijn de granaten
Van den vijand die zwaaien moord en brand
O, zeg waarom al die smarten hier op aarde
Zeg mij waarom dien oorlog moest bestaan
Zijn dan de menschen toch van geene waarde
Of hebben zij elkander iets misdaan...*

PIETER ALFONS DE GEYTER

Soldaat 1ste klas 10de Linierement

Hautmont (F) 26 september 1888

Champion Cognelée 22 augustus 1914

Alphonse De Geyter (ex. Ninove), seizoenarbeider-handelaar, huwde met Maria-Theresia Buyl (ex. Roborst) in 1886 in Hautmon (Fr). Tien kinderen werden in Frankrijk geboren en de laatste twee in de Molenstraat in Denderhoutem: Irma (°19-02-1887), **Pieter-Alfons (°26-09-1888)**, Maria Germaine (°21-12-1891), Cyrille (°05-05-1893), Prosper (°04-03-1895), Cyrille (°19-10-1896), Prosper (02-01-1898), Armand (°26-11-1899), Louise (°03-01-1902), Rénatus (°26-05-1903) en Franciscus Robertus (°30-05-1910).

Pieter Alfons nam deel aan de loting en lootte het nr. 38. Op 14 april werd hij opgeroepen als milicien van de lichte 1908. Hij werd soldaat 1ste klas bij het 10de Linierement, 3de Bataljon, 4de Compagnie, stamnummer 54879.

De jonge man was 1,60 m. groot, ovaal aangezicht, hoog voorhoofd, bruine ogen, langwerpige neus, kleine mond en bruine haren.

Hij sneuvelde in Champion Cognelée (Namen) op 22 augustus 1914 en rust op de militaire begraafplaats te Champion

CYRIEL DE LEU

Soldaat 1ste klas 10de Linierregiment

Denderhoutem 10 oktober 1889

Lebbeke 27 september 1914

Karel Lodewijk De Leu, 'linnenwever op de Plaats' huwde Maria Judoca Van den Stock op 15 april 1880 te Denderhoutem. Zes kinderen werden er geboren: Hortensia (°01-07-1881), Emilia Philomena (°25-10-1882), Gustavus (°13-03-1885), August (°24-09-1887), **Cyriel (°10-10-1889)** en Gustaaf (°21-08-1892).

Cyriel was ongehuwd en werd soldaat 1ste klas van de lichte 1909 bij het 10de Linierregiment, 3de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 55849.

Hij begon zijn dienst op 1 augustus 1914 en sneuvelde reeds enkele weken nadien op 27 september 1914 te Lebbeke.

Hij werd begraven op de gemeentelijke begraafplaats van Willebroek.

Toegekende eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis
- Medaille van de overwinning

ACHIEL DE PAUW

Soldaat 12de Linieregiment

Denderhoutem 26 september 1893

Ramskapelle 28 juni 1917

Franciscus De Pauw, linnenwever woonde samen met zijn echtgenote Leonie Eeman in Anderenbroek. Zij hadden 11 kinderen, waaronder drie tweelingen: Jozef (°09-09-1881), Maria Sophia (°13-10-1884), Karel Lodewijk (°16-03-1887), Romain en Justin (°26-12-1888), Rosalia (°26-12-1891), **Achille** en Maria Leontina (°29-07-1893) (op het bidprentje staat als geboortedatum 26 september 1893), Maria Justina en Maria Theresia Christina (°20-05-1896), Maria Florentina (°16-11-1898).

Achiel werd onder de wapens geroepen als milicien van de lichterding 1914 bij het 12de Linieregiment, 3de Bataljon, 9de Compagnie, stamnummer 59525.

Hij vocht 18 maanden aan het front en 6 maanden actief in de achterste linie. Op 28 juni 1917 sneuvelde hij bij Ramskapelle en werd begraven op de militaire begraafplaats van Adinkerke.

Postuum ontvangen ereteken:

- Ereteken van de Yzer

NICOLAUS GUSTAAF DE TROYER

Soldaat oorlogsvrijwilliger 9de Artillerie

Denderhoutem 18 januari 1897

Sint-Michiels Brugge 14 november 1918

Desiderius De Troyer, drankhandelaar linnenwever huwde Celerina De Kerpel op 16-12-1891 te Denderhoutem. Ze woonden in de Vondelen en kregen 6 kinderen: Maria Margaretya (°01-11-1892), Maria Irma (°15-12-1894), **Nicolaus Gustaaf (°18-02-1897)** (op bidprentje staat 19 januari), Leontina (°01-01-1900), Camilus Albert (°03-02-1903) en Edgard (°23-09-1906).

Nicolaus Gustaaf werd aangeworven als soldaat oorlogsvrijwilliger bij de 9de Artillerie zwaar geschut, 3de Groep, 1ste Batterij, stamnummer 1311.

Op 22 december 1915 verwoegde hij zijn eenheid. Gewond op 1 november 1918 (enkele dagen vóór de wapenstilstand!) werd hij opgenomen in het militair hospitaal te Sint- Michiels Brugge en overleed er ten gevolge van een longontsteking op 14 november 1918. Hij ligt begraven op de militaire begraafplaats te Brugge.

Toegekende eretekens:

- Oorlogskruis met palm
- Twee frontstrepen

Nb. Dit oorlogsslachtoffer wordt niet vermeld op de lijst van de gesneuvelden te Denderhoutem

RAYMOND DE WINTER

Soldaat 2de klas 22ste Linieregiment

Denderhoutem 5 maart 1888

Tienen 31 augustuss 1914

Gustaaf De Winter, landbouwer op 'de Plaats' huwde Celesta Maria Ludovica Goubert. Het paar kreeg 8 kinderen: **Raymond (°05-03-1888)** (op bidprentje staat 5 maart 1889), Maria Elmire (°05-07-1890), Desiré (°19-06-1897), Natalia (°26-08-1899), Richardus (°20-12-1901), Alissa Maria (°05-07-1904), Renatus (°01-10-1906) en Joanna Bertha (°24-08-1910).

Hun oudste zoon, Raymond werd opgeroepen (lichting 1908) als soldaat milicien 2de klas bij het 22ste Linieregiment, 2de Compagnie, stamnummer 54791.

Op 31 augustus 1914 sneuvelde hij in Tienen en werd daar begraven op de gemeentelijke begraafplaats.

ROBERT DESIRE DE WINTER

Soldaat 1ste Regiment jagers te Voet

Denderhoutem 7 augustus 1893

Ougrée 6 augustus 1914

Eduardus Oscar De Winter, bakker op 'de Plaats' en zijn echtgenote Maria Clementina Goubert hadden 9 kinderen: Achille (°05-09-1891), **Robert Desiré (°07-08-1893)**,

Rene Jozef (°13-12-1895), Celeste (°13-04-1898),

Albert Eudore (°24-05-1900), Renaat-Jozef (°21-12-1902),

Nathalie Mathilde (°24-12-1903), Gaston Jozef

(°07-01-1906) en Irena (°19-12-1907).

Robert Desiré, ongehuwd en landbouwarbeider werd soldaat milicien van de lichte 1913 bij het 1ste Regiment Jagers te voet, 1ste Bataljon, 1ste Compagnie, stamnummer 27733. Hij was 1,60 m. met rond blozend aangezicht, hoog voorhoofd, kleine mond, kuiltje in de kin en blonde haren.

Hij sneuvelde 'op het veld van eer in bevolen dienst' in de slag om Luik te Ougrée in de nacht van 5 op 6 augustus 1914. Hij werd begraven op de militaire begraafplaats te Ougrée.

Toegekende eretekens:

Ridder in de Orde van Leopold II met palm

Oorlogskruis

Herinneringsmedaille oorlog 1914-18

The image shows a military record card titled "Fenillet matricule et de punitions" for Robert Desiré De Winter. The card is filled with handwritten information in French. On the left side, there is a small black and white portrait of a young man in a military uniform. The text on the card includes the name "De Winter, Robert Desiré" and the number "N° 27733". The right side of the card contains a table with columns for various military details, such as "N°", "Date", "Lieu", "Cause", "Punition", "Remarque", "Signature", "Date", "Lieu", "Cause", "Punition", "Remarque". The card is a historical document from the World War I era.

GENTIL MOREELS

Soldaat 3de Regiment Jagers te Voet

Denderhoutem 19 augustus 1891

Wolvertem 24 augustus 1914

Phillemon Moreels, linnenwever en Sophia Praet woonden met hun twee kinderen in de Eigenstraat. Hun dochter Maria (°23-11-1889) en hun **zoon Gentil (°19-08-1891)**.

Gentil was van de lichte 1911 en werd opgeroepen als soldaat milicien bij de het 3de Regiment Jagers te voet, 3de Bataljon, 2de Compagnie, stamnummer 52952.

Op 01 augustus vervoegde hij zijn eenheid en vocht in de slag om Impde (Wolvertem) op 24 augustus 1914.

Hij ligt begraven op de militaire begraafplaats te Eppegem.

CONSTANT ALOÏS MUYLAERT

Soldaat 20ste Linieregiment

Denderhoutem 19 september 1886

Boezingen 17 mei 1918

Medardus Muylaert, landbouwer en zijn echtgenote Rosalia Bockstal woonden in de Eigenstraat. Ze hadden 3 kinderen: **Constant Aloïs (°19-09-1886)**, René (°13-04-1888) en Maria Theresia (°25-04-1891).

Constant werd soldaat bij het 20ste Linieregiment, stamnummer 63156.

Hij sneuvelde in Boezingen bij Ieper op 17 mei 1918.

Hij ligt op de militaire begraafplaats te Westvleteren, graf 948.

“Het Sas” van Boezingen april 1918

CORNELIUS ROCHUS PRAET

Soldaat 2de klas Ruiters 3de Regiment Lanciers

Denderhoutem 17 september 1892

Ichtegem 15 oktober 1914

Josephus Praet en Ludovica De Clercq huwden te Denderhoutem op 06 november 1884. Ze woonden op 'de Plaats' en hadden 5 kinderen: Clara (°07-04-1886), Celina (°18-06-1888), Augustus (°02-09-1891), **Cornelius Rochus (°17-09-1892)** en Maria Celina (°01-10-1895).

Cornelius was van de lichte 1912 en werd opgeroepen in augustus als soldaat milicien 2de klas, Ruiters bij het 3de Regiment Lanciers, 2de Groep, 3de Escadron, stamnummer 16924.

Hij sneuvelde te Ichtegem op 15 oktober 1914.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

*Rust in vrede dappere helden
Rust tot weerziens in het graf
Rust in vrede Vlaanderens telgen
Die uw bloed voor 't welzijn gaf
Altijd zullen w'u gedenken
Gij die ons geliefden waart
In ons denken en ons spreken
Leeft gij voort op deze aard.*

DOMIEN GERARD ROELANDT

Soldaat 9de Linieregiment

Denderhoutem 6 augustus 1892

Aarschot 19 augustus 1914

Landbouwer Petrus Roelandt (ex. Kerksken) en Mathildis De Brauwer (ex. D'htm) huwden te Kerksken op 23 oktober 1889 en vestigden zich in de Eigenstraat. Er kwamen 3 kinderen: Domien Gustaaf (°01-06-1891), **Domien Gérard (°06-08-1892)** en Albert (°12-08-1895).

Domien werd soldaat milicien bij het 9de Linieregiment, stamnummer 109/57701.

In het begin van de oorlog sneuvelde hij te Aarschot op 19 augustus 1914.

PETRUS AMANDUS TEMMERMAN

Soldaat 10de Linierement

Denderhoutem 24 oktober 1884

Wartel (Marche-les-Dames) 22 augustus 1914

Dominicus Temmerman, landbouwer-boswachter huwde Eulalia De Vos op 11 augustus 1880 te Denderhoutem en verbleven in de Stichelen. Ze kregen 10 kinderen: Franciscus Alfons (°10-05-1881), Desiderius Albert (°23-08-1882), **Petrus Amandus (°24-10-1884)**, Maria Justina (°13-03-1887), Joseph Emiel (°01-01-1890), Leopoldine Felicia (°08-09-1891), Antonius Augustus (°02-02-1894), Franciscus Achilles (°04-01-1896), Renildis (°11-07-1898) en Rosalia Josepha (°23-04-1900).

Petrus Amandus was reeds gehuwd met Eugenie Van Landuyt toen hij opgeroepen werd als soldaat milicien bij het 10de Linierement, stamnummer 55863.

Hij sneuvelde 'door een kogel in de borst' te Wartel bij Marche-les-Dames op 22 augustus 1914.

FELIX CAMIEL TRIEST

Soldaat-Trompetter Vestingartillerie

Denderhoutem 27 oktober 1889

Eindhoven (N) 20 november 1918

Theofiel Triest, kuiper-herbergier, gehuwd met Marie Therese De Schepper woonden met hun 2 kinderen

Felix Camiel (°27-10-1889) en Palmyra (°11-01-1891)

op het Dorp.

Felix was 'soldaat-trompetter' bij de Vestingartillerie, 6de Batterij, stamnummer 3561.

Hij vervoegde zijn eenheid op 01 augustus 1914. Bij de val van Antwerpen werd hij geïnterneerd naar Zwaalseist Harderwijk-Hersel (N) op 10 oktober 1914.

Enkele dagen na de wapenstilstand overleed hij de 20ste november 1918 in het militair hospitaal te Eindhoven (N).

ALBERT VAN DEN STOCK

Soldaat 2de klas 4de Linierregiment

Denderhoutem 8 februari 1891

Walem 28 september 1914

Joseph Van den Stock, linnenwever fabrikant en zijn echtgenote Joanna Clementia De Sadeleer woonden met hun 9 kinderen in de Vondelen: Emma (°22-01-1871), Maria Antonia (°07-12-1872), Ludovica (°25-09-1874), Emilius (°05-06-1877), Emmericus (°15-03-1880), Elisa (°08-07-1882), Lodewijk (°16-03-1885), Maria Ulma (°15-08-1887) en **Albert (°07-02-1891)** (op bidprentje staat 8 februari).

Hun jonste zoon werd soldaat milicien 2de klas VAP van de lichte 1911 bij het 4de Linierregiment, 2de Compagnie, stamnummer 104/56181.

Hij sneuvelde op 28 september 1914 te Walem.

Hij ligt begraven in Mechelen.

KAMIEL VAN GIJSEGHM

Soldaat 2de klas 1ste Linierement

Denderhoutem 14 september 1888

Alveringen 24 oktober 1914

Petrus Van Gijseghe, wever en zijn echtgenote Barbara Bellens (ex. Kerksken) woonden in Borrekent. Er waren drie kinderen: **Kamiel (°14-09-1888)**, Karel Lodewijk (°01-04-1891) en Philemondus (°05-04-1893).

Kamiel was soldaat 2de klas bij het 1ste Linierement, 2de Bataljon, 4de Compagnie, stamnummer 55723.

Hij sneuvelde op 24 oktober 1914 in Alveringen.

Begraafplaats: Kerk Alveringen.

Weg met den Oorlog

*Wij zuchten diep bij al ons lieden
dat ons drukt in een gesnorde wet
Wij zullen krachtig blijven strijden
Tot dat er geen bloed meer op aarde vloeit
Wij zijn sterk, veel sterker als leeuwen
Als het volk zijne macht eens toont
was het slaaf zijn van vroeger eeuwen
Dit is nu vrij en groot voor altijd*

*Rukt op in dichte scharen
Vreest moeite of gevaren
En verheft met klem en forsche stem
De vrede zal op aard regeren
Kazijner zal zijn macht verleen
Weg met de oorlogswet
Voor alle volkerenrecht*

*Men rukt ons weg uit liefde banden
En men doemt ons tot volkeren uit
Men rukt het werktuig uit ons handen
En zij brengen er een moordtuig in
Maar gevloekt, gevloekt zijn hier die wetten
Die het volk nu komen in de pijn te staan
Als het woeden hen zal verpletteren
Al wie ons gaf het zwaard in de band*

EDMOND JUDOCUS VAN NEROM

Soldaat 2de klas 12de Regiment Artillerie

Denderhoutem 11 januari 1893

Ronsele (Oostwinkel) 1 november 1918

Joannes Van Nerom, hoefsmid (ex Ninove) huwde te Denderhoutem met Maria Ludovica Noyaert op 23 december 1880 en verbleven in de Teerlinckstraat. Er kwamen zes kinderen: Edmondus (°07-02-1882), Petrus (°01-01-1885), Joanna (°01-04-1887), Frans Jozef (°07-02-1890), **Edmond Judocus (°11-01-1893)** en Alfons (°01-08-1896).

Edmond werd soldaat 2de klas van de lichte 1913 bij het 6de Regiment Artillerie, 3de Groep, 110de Batterij, stamnummer 2390. Hij vervoegde zijn eenheid op 01 augustus 1914.

Op 18 januari 1915 plaatste men hem over naar de 2de Divisie Artillerie te paard. Wegens ziekte verbleef hij een periode (18-09-1816) in het hospitaal Albert I te Parijs, op 23 september in het hospitaal Bréquet en op 13 oktober 1916 naar Courbevoie. Op 02 november 1916 keerde hij terug naar zijn eenheid in het Opleidingscentrum Artillerie in Eu en vandaar bij het 6de Regiment Artillerie op 19 november. Wegens reorganisatie wijzigde hij nogmaals van eenheid, deze maal bij het 12de Regiment Artillerie.

Edmond sneuvelde in een gevecht te Ronsele (Oostwinkel) op 01 november 1918, tien dagen vóór de lang verwachte wapenstilstand. Zijn lichaam werd bijgezet op de gemeentelijke begraafplaats van Zomergem.

Toegekende eretekens:

- Oorlogskruis met palm
- Zeven frontstrepen

AMAND VAN SCHANDEVYL

Soldaat Oorlogsvrijwilliger 2de klas 2de Regiment Carabiniers

Denderhoutem 6 mei 1881

Southampton (E) 11 november 1914

Dominicus Van Schandevyl, gehuwd met Regina Scheerlinck woonden in de Eigenstraat en hadden 8 kinderen: Karel Lodewijk (°28-01-1878), Maria Rosalia (°18-02-1879), **Amandus Gustaaf (°06-05-1881)**, Maria Theresia (°22-05-1882), Romanus (°01-11-1883), Franciscus Gustaaf (°20-09-1886), Joannes Baptiste (°27-08-1887) en Benedictus (°08-06-1889).

Amand werd soldaat 2de klas-oorlogsvrijwilliger bij het 2de Regiment Carabiniers, stamnummer 132/9166.

Hij overleed in Southampton (E) op 11 november 1914 en ligt daar begraven.

Droevig lied over den Oorlog

*Den oolog doet zoovele menschen zuchten
En brengt den werkmán in den grootsten nood
De weemoed heeft mij doen mijn huis ontvluichten
En mijn jongste kind is reeds van honger dood
Ik heb geen werken durf aan niemand vragen
terwijl ik bezwijk al van den hongersnood
En kom ik naar huis ik hoor mijn kinderen klagen
Ach rijken geef ons een stukje brood*

*Gij rijke menschen hoort gij mij dan niet weenen
waarom zijt gij toch zoo spaarzaam met uw geld
Ik ben schier naakt wil mij toch bijstand leenen
Of wordt ik voor geen schepsel Gods geteld
Ik heb geen werk aan niemand durf ik vragen
Terwijl ik bezwijk al van den hongersnood
En kom ik naar huis ik hoor mijn kinderen vragen
Ach vader geef ons toch een stukje brood*

*Daar ligt mijn vrouw gansch uitgestraft van krachten
En niemand die haar dan de hand uitsteekt
De dood die zal weldra haar lot verzachten
Daar is nu geen voedsel meer, 't is dat die haar ontbreekt
Want haar lichaam kan geen eten meer verdragen
Zij is bezweken van den hongersnood
Haar laatste woord was kinderen wilt niet klagen
Uw moeder die sterft den hongerdood*

AIMÉE JOZEF VERBEEREN

Soldaat 2de Linierregiment

Denderhoutem 3 januari 1891

aan de Yzer 22 oktober 1914

De dode soldaat

*Op verre, vreemde bodem
Daar ligt een dode soldaat...
Een ongeteld, vergeten
Waar niemand acht op slaat
Daar rijden veel generalen
Met eretekens voorbij
Geen enkele denkt of die dode
een kruiske ook waardig zij?
Maar in een verre woning
Dààr zit in 't avondrood
Een vader stom te peinzen...
Mijn arme Willem dood
Daar zit een moeder te snikken
Daar 't snijdt door merg en been
Daar ligt een dode soldaat?...
Een ongeteld, vergeten
Waar niemand acht op slaat.
Daar rijden veel generalen
Met eretekens voorbij
Geen enkele denkt of die dode
Een kruiske óók waardig zij?
Maar in een verre woning
Dáár zit in 't avondrood
Een vader, stom te peinzen:
Mijn arme Willem dood.....
Daar zit een moeder te snikken
Dat 't snijdt door merg en been*

DONAAT MAURICE VERBEEREN

Soldaat 4de Regiment Carabiniers

Denderhoutem 12 december 1896

Passendale 28 september 1918

Karel Lodewijk Verbeeren woonde met zijn echtgenote in Daal, zij huwden op 18 januari 1888. Hun 9 kinderen: Maria Justina (°04-04-1889), **Aimée Jozef (°03-01-1891)**, Maria Evelina (°18-02-1892), Amandus (°06-03-1895), Maria Zoe (°26-03-1895), **Donaat Maurice (°12-12-1896)**, Isidoor (°11-07-1898), Theofilus (°25-03-1900) en Gustavus (°21-04-1902).

In dit gezin was het drama nog verschrikkelijker. Ze verloren twee zonen in de 'grote oorlog'.

Aimée Jozef was soldaat milicien van de lichterij 1911 bij het 2de Linierregiment, 2de Batterij, 2de Compagnie, stamnummer 56797.

Hij sneuvelde in de eerste maanden van de slag om de Yzer op 22 oktober 1914. Zijn begraafplaats is ons onbekend.

Donaat Maurice was soldaat milicien van de lichterij 1915 bij het 4de Regiment Carabiniers, 3de Batterij, 4de Compagnie, speciale eenheid 1915, stamnummer 1901/2614.

Donaat was 1,57 m. groot, rond en bleek aangezicht, ronde kin, donkerbruine haren. Speciaal kenteken: uiteinde wijsvinger verpletterd.

Hij was vermist op 28 september 1918 bij de slag om Passendale en werd dezelfde dag als gesneuveld opgegeven. Zijn begraafplaats is ons eveneens onbekend.

*Toegekende eretekens aan Dona*t:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Medaille van de overwinning
- Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18
- Oorlogskruis
- Vier frontstrepen

ADOLF DE COCKER

Soldaat 2de Regiment Jagers te paard

Haaltert 7 december 1893

Haaltert 27 juli 1919

GESNEUVELDEN WO

I HAALTERT

Kareelbakker en tapper Franciscus De Coker huwde op 29 september 1875 met Maria Theresia Bael. Het echtpaar kreeg 12 kinderen: Camil (°12-02-1876), Clementia Maria (°26-10-1877), Rosalia (°28-09-1879), Maria Christina Josefina (°08-01-1881), Emma Maria (°04-02-1883), Emilia Maria (°14-02-1885), Joannes Baptista (°24-06-1887), Helena (°31-07-1889), Justina (°07-11-1891), **Adolf (°07-12-1893)**, Arsène (°23-07-1895), Malvina (°17-04-1897).

Hun zoon Adolf, metaalarbeider en nog ongehuwd stapte in het leger als beroepsmilitair op 1 november 1909. Hij nam dienst bij het Regiment 2de Jagers te paard. Later werd hij soldaat 2de klas ruiter.

Ernstig gekwetst op 19 mei 1916 werd hij verzorgd in het militair hospitaal te Montpellier. Hij werd overgebracht naar Haaltert waar hij op 27 juli 1919 overleed aan gevolgen van zijn verwondingen. Hij ligt begraven op het kerkhof te Haaltert.

Eretekens postuum toegekend:

- Oorlogskruis met Palm
- Medaille van de Yzer
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-1918
- Door zijn vele maanden activiteit aan het front ontving hij 8 frontstrepen

VICTOR DE KEGEL

Soldaat 2de Regiment Karabiniers

Kerksken 3 februari 1893

Lint 6 oktober 1914

Uit het huwelijk van Dominicus De Kegel en Maria Catharina Renneboogh sproten 12 kinderen:

Victor (°12-02-1892), Jean Victor (°03-02-1893), Franciscus (°16-08-1894), Philemon (°07-12-1895), Joseph Camiel (°28-08-1897), Maria Clotilde (°07-05-1899), Leontina (°22-06-1900), Helena (°12-01-1902), Philemon (°16-03-1904), Judith Leonia (°09-11-1905), Leopold Joseph (°18-10-1906) en Leontina (°10-11-1908).

Het gezin verbleef enkele jaren in Kerksken om nadien zich te vestigen op de Brul te Haaltert.

Hun tweede ongehuwde zoon, Victor, lichte 1913, werd ingedeeld bij het 2de Regiment Karabiniers, 1ste Bataljon, 6de Compagnie, stamnummer 722. Hij werd soldaat 1ste klas. Zijn inlichtingsblad vermeld: 1,67 m., 61 kgr., lang aangezicht, normale neus en voorhoofd, groenachtige ogen, kleine mond en dunne lippen, kuiltje in de kin, kastanjebruine haren en wenkbrauwen. Persoonlijk kenmerk: boot getatoeëerd op de rechterarm.

Hij sneuvelde in het begin van de oorlog te Lint op 6 oktober 1914 en werd daar begraven op de militaire begraafplaats van Lier

Postuum toegekende eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis met palm
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18

ÉTIENNE DE SADELEER

Oorlogsvrijwilliger Sergeant bij het korps der Belgische
Taalmannen

Sint-Joost-ten-Noode 28 april 1889
Amiens 27 maart 1918

Lodewijk Baron de Sadeleer, geboren en wonende te Haaltert huwde met Madeleine Van Hoorde uit Brussel. Hun eerste zoon, Paul (°21-08-1887) erfde de barontitel en werd de latere burge-meester van Haaltert. **Etienne** werd geboren **28-04-1889** en Marie-Louise op 8-11-1892.

Etienne, student in de Rechten, nam dienst als vrijwilliger op 6 juni 1917, stamnummer 1343. Hij werd sergeant bij het legerkorps van Belgische vertalers en Adjunct in het Belgisch Militair Commissariaat van het Noordstation te Amiens (Fr.).

Hij overleed tijdens een bombardement (bominslag tegenover de vijand) in Amiens op 27 maart 1918.

Het lichaam werd bijgezet in de familiekerlder op het kerkhof te Haaltert

Eretekens postuum toe kend:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold I met palm
- Het oorlogskruis
- Herinneringsmedaille oorlog 1914-18
- Overwinningsmedaille

JAN BAPTIST DE SCHEPPER

Soldaat 1ste klas 2de Regiment Carabiniers

Haaltert 8 september 1890

Lier 5 oktober 1914

Lodewijk De Schepper huwde te Heldergem op 2 oktober 1889 met Maria Emma Muylaert en woonden 'op het katje' (Windmolenstraat) te Haaltert. Er kwamen vijftien kinderen: **Jan-Baptist (°08-09-1890)**, Alfons Prosper (°27-10-1891), Petrus Jacobus (°19-07-1893), Dominicus (°06-12-1894), Joseph Petrus (°23-05-1896), Ursula (°27-10-1897), Gustaaf (°17-04-1899), Leopold Emiel (°25-02-1901), Georgette (°17-08-1902), Frans (°02-03-1904), Maria (°29-08-1905), Emile Adelaan (°22-11-1906), Victor (°12-11-1907), Maria Irma (°16-02-1910) en Arthur (°10-05-1914).

Hun oudste zoon, Jan Baptist, landbouwwerkman, reeds gehuwd met Philomena De Vriendt en vader van een zoon, werd opgeroepen bij de 6de Legerdivisie, 2de regiment Carabiniers, 3de Batterij, 1ste Compagnie, stamnummer 4437. Hij werd soldaat 1ste klas. Zijn dossier vermeldt: 1,64 m, 65 kg, ovaal aangezicht, grijze ogen normale mond, ronde kin, licht bruine haren. Op 1 augustus vervoegde hij zijn eenheid en sneuvelde een paar maanden later op 05 oktober 1914.

Hij werd begraven op de militaire begraafplaats te Lier.

Postuum uitgereikte eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II
- Het oorlogskruis
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18

ALFONS DE SMET

Soldaat 1ste Regiment Carabiniers

Haaltert 11 november 1887

St. Michiels-Brugge 20 november 1918

Het gezin Camille De Smet en Clementia Van der Gucht woon- den in Eekent. Zij huwden te Haaltert op 26 juli 1882. Er kwa- men vijf kinderen: Jozef (°20-10-1883), Maria Rosalia (°07-11- 1885), **Alfons Eduard (°10-11-1887)**, Franciscus Gustaaf (°004- 01-1889) en Camille (°14-10-1892).

Alfons was soldaat milicien van de lichte 1907. Hij werd inge- lijfd bij het 1ste Regiment Carabiniers met stamnummer 163/637.

Op 20 november 1918 overleed hij in het O.L.Vrouwgesticht te St. Michiels-Brugge aan zijn opgelopen verwondingen. Hij werd begraven op de militaire begraafplaats te Assebroek-Brugge, graf 329.

EDUARD DE SMET

Soldaat 9de Linieregiment

Haaltert 18 december 1889

Beveren aan de IJzer 19 maart 1918

Josephus De Smet uit Eekent huwde op 8 november 1884 met Melanie Vonck uit Aaigem. Zij kregen 12 kinderen: Frans (°22-08-1885), Marie Theresia Elisa (°26-09-1886), Maria Delphina (°10-10-1888), **Eduardus (°18-12-1889)**, Gustaaf (°31-05-1892), Leo (°02-03-1894), Camiel (°02-12-1895), Maria Theresia Elisa (°19-09-1897), Polydoor (°23-04-1899), Arthur (°04-06-1900), Maria Cecilia (°10-01-1902) en Celina Maria (°19-01-1905).

Eduard werd soldaat bij de lichte 1909 bij het 9de Linieregiment, 9de Compagnie, CIAM. Hij was landbouwwerkman en gehuwd met Coppens Hortensia .

Bij de rekrutering noteerde men: lengte 1,610 en 66 kg., ovaal aangezicht en ronde kin, breed voorhoofd, lichtbruine ogen, een wipneus, donkere haren en wenkbrauwen. Persoonlijk kenmerk: tatoeage in inkt op de rechterarm.

De ongelukkige werd getroffen door granaatscherven aan het hoofd in Merckem op 17 maart 1918. Hij overleed 's anderendaags in het militair hospitaal te Beveren a/d Yzer. Hij ligt begraven in De Panne (Kerkstraat), graf K59.

Toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold II
- Oorlogskruis
- Medaille van de Yzer
- Medaille van de overwinning
- Herinneringsteken van de oorlog 1914-18
- Zes frontstrepen

MICHEL DE SMET

Soldaat 2de Regiment Jagers te voet

Antwerpen 1 november 1893

Kaaskerke 3 juli 1918

Prosper De Smedt, herbergier was gehuwd met Rosalia De Haeck, ex. Erembodegem. Hun zoon Michel werd geboren te Antwerpen op 01 november 1893.

Hij werd soldaat bij het 2de Regiment Jagers te voet met stamnummer 54450.

Op 3 juli 1918 sneuvelde hij te Kaaskerke en werd begraven op de militaire begraafplaats in De Panne.

DOMIEN GOOSSENS

Soldaat 2de klas 4de Regiment Jagers te voet

Haaltert 24 december 1893

Landegem 26 oktober 1818

Franciscus Goossens en Angelina Van Impe, gehuwd te Haaltert op 21 januari 1885. Elf kinderen zagen het levenslicht: Donatus (°07-11-1885), Pieter (°20-05-1888), Maria Valentina (°05-05-1890), Alphonse (°14-08-1892), **Dominique (Domien) (°24-12-1893)**, Maria Evelina (°21-05-1895), Maria Magdalena (°25-09-1896), Emma (°02-02-1898), Petrus Joseph (°19-08-1899), Philemon (°13-01-1903) en Alice (°15-05-1905).

Domien, ongehuwd en landbouwwerkman was soldaat milicien 2de klas van de lichte 1913 bij het 4de Regiment Jagers te voet, 1ste Batterij, 4de Compagnie, stamnummer 27985.

Zijn lichamelijke kenmerken: 1,66 m groot, gebruind rond aangezicht, kastanje bruine ogen, kleine stompe neus, kleine mond en dunne lippen, kuiltje in de kin, welige zwarte haren en wenkbrauwen.

Op 1 augustus verbleef hij bij zijn eenheid. Op 'campagne' sneuvelde hij enkele dagen vóór het einde van de oorlog, op 26 oktober 1918 in Landegem, waar hij ook begraven werd.

Toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Het oorlogskruis
- Medaille van de Yzer

LIVIEN GOVAERT

Oorlogsvrijwilliger 1ste Regiment Carabiniers

Heldergem 11 november 1875

Stuyvekenskerke 24 oktober 1914

Gerardus Govaert, ex. Heldergem en Clementia Schoupe, ex. Herzele huwden en kregen vijf kinderen : Maria Theresia (°28-03-1873), **Livinus Franciscus (°11-11-1875)**, Maria Virginia (°18-04-1877), Rosalia (°25-08-1881) en Valentina (°30-12-1885).

Hun zoon Livinus huwde met Rosalia Van den Stockt te Haaltert op 28 april 1897 en kreeg tussen 1898 en 1908 acht kinderen.

Als vader van dit groot gezin tekende hij op 14 augustus 1914 als oorlogsvrijwilliger tot het einde van de oorlog. Hij werd ingedeeld bij het 1ste Regiment Carabiniers, 4de Bataljon, 2de Compagnie, stamnummer 131/62625.

Hij sneuvelde in Stuyvekenskerke enkele weken na zijn indiensttreding op 23/24 oktober 1914. Zijn begraafplaats is ons onbekend.

Zijn weduwe ontving volgende eretekens:

Ridder in de orde van Leopold I met palm

Het oorlogskruis

Medaille van de Yzer

Medaille van de overwinning

Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18

PIETER JOZEF GROEBBENS

Soldaat 2de klas 8ste Linieregiment-vestingartillerie

Haaltert 19 januari 1878

Marche les Dammes 23 augustus 1914

Het echtpaar Augustus Groebens en Maria Theresia Baeyens huwden te Haaltert op 12 september 1876 en kregen twee kinderen: **Pieter Jozef** (°19-01-1878) en Maria Christina (°01-11-1880).

Hun zoon, Pieter Jozef, landbouwwerkman huwde met Clementina Maria De Koker en vestigde zich in Ede. Tien kinderen werden geboren tussen 1901 en 1914.

Als soldaat milicien 2de klas VAP bij het 8ste Linieregiment-vestingartillerie, 5de Bataljon, stamnummer 48680, verwoogde hij op 1 augustus 1914 zijn eenheid.

Pas een 3-tal weken aan het front sneuvelde hij in Marches-les-Dammes op 22/23 augustus. Hij ligt begraven op de militaire begraafplaats te Champion (Namur).

Postuum toegekende eretekens:

Medaille van de overwinning

Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18

Laatste vaarwel

*Vaarwel, vaar eeuwig wel, o duurbaar vaderland
Waar leeuwenmoed en bloed door d'adren bruischend vloeien*

*En waar rond Vórst en Vaan gelijk d'orkanen loeien
De krijgersdrommen fier, als 't oorlogsvure brandt,
vaarwel, en makkers, vriend en teedere bloedverwanten,
Dat geene tranen, neen, uw wangen hier besproeien
Ik kende nog geen dwang, ik kende nog geen boeien,
Troost u, ik sterf voldaan, ik bleef mijn plicht gestand,
Vaarwel, o krijgsbanier, wiens zicht ons borst deed gloeien*

*En met ontombre kracht ons steeds vooruit kon roeien,
aan u mijn laatsten blik, en snik, o duurste pand,
Vaar...Helden sterven niet, De ziel aan 't hemelsch strand
Vóor Godes eeuwigen troon zal er voor altijd bloeien
Waar immerdurend liefd, en vrede bloemen groeien.*

DOMIEN GROOTVRIENDT

Soldaat 2de klas 9de Linierement

Denderhoutem 6 november 1887

Lombardsijde 15 augustus 1914

Jan Baptist Grootvriendt en zijn echtgenote Marie-Theresia Allaer hadden vier kinderen: **Dominicus (Domien) (°06-11-1887)**, Maria Virginia (°04-06-1889), Alexis (°01-07-1890) en Franciscus (°12-03-1892).

Domien ongehuwde, verbleef hij op de Hoogstraat te Haaltert en werd opgeroepen als soldaat 2de klas bij het 9de Linierement, 1ste Bataljon, 1ste Compagnie, stamnummer 109/54269.

Op 1 augustus vervoegde hij zijn eenheid en een jaar later op 15 augustus 1915 sneuvelde hij te Lombardsijde.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

*Hij was een jongeling zoo goed
En braaf, de zijnen gansch genegen;
Doch die bezield met heldenmoed
Voor 't Vaderland den dood ging tegen
God heeft hem, Duurbaren, U gegeven
Voor Hem, de Kerk en 't Vaderland;
God wil dat ook hij als offrand
Voor 't heil van België zou sneven
't staat in zijn laasten brief geschreven
"Aan God alleen behoort ons leven,
"Wat mag geschien, welk ook ons lot
"het onze zij, het komt van God
Weest, huisgenooten zwaar beproefd
Niet uitermate om hem bedroefd
Die, om zijn dood als held geroemd,
Blijft bij de dapperen genoemd,
Breng dra uw beê hem bij den Heer,
daar vindt ge U al eens eeuwig weer*

FRANÇOIS HUNNINCK

Soldaat 2de klas 2de Regiment Jagers

Haaltert 25 juni 1890

Kaaskerke 5 mei 1916

Karel Lodewijk Hunninck en Maria Joanna Muylaert vestigden zich in 's Gravenkerselaar en stichtten een talrijk gezin met 12 kinderen: Maria Rosalia (°12-03-1879), Louis Marie (°03-06-1880), Maria Celestina (°17-02-1882), Maria Evelina (°13-03-1883), Jozef (°05-09-1884), Maria Emma (°06-06-1886), Desidereus Alfons (°28-08-1887), Jan Baptist (°10-07-1889), **Franciscus (°25-06-1890)**, Maria Anna (°08-09-1892), Jozef Arthur (°25-10-1895) en Valerie Alphons (°24-01-1898).

François was soldaat 2de klas van de lichte 1911 bij de 2de Jagers, stamnummer 132. Op 19 februari 1916 werd hij te Parijs aangevraagd als oorlogsvrijwilliger tot het einde van de oorlog bij het 2de Detachement, 4de Compagnie, 5DA-CTAG als granaatslinger in de loopgraven. Frans was ongehuwd en landbouwwerkman, verbleef te Bregny in het département Oise (Fr).

Zijn persoonsfiche vermeldde: 1,64m, ovaal aangezicht, hoog en breed voorhoofd, blauwe ogen, brede en rechte neus, blonde haren.

Hij sneuvelde in bevolen dienst in de slag aan de Yzer. Hij werd geraakt door granaatscherven en overleed aan zijn verwondingen te Kaaskerke op 5 mei 1916. Zijn stoffelijke resten rusten op de militaire begraafplaats van Adinkerke, graf 1432.

Postuum toegekende eretekens:

Ridder in de orde van Leopold II

Medaille van de overwinning

Oorlogskruis

Herinneringsteken van de oorlog 1914-18

ALEXIS MEEREMAN

Soldaat 1ste Regiment Grenadiers

Haaltert 21 december 1890

Zuydschote 24 april 1915

Livinus Meereman, ex St-Lievens Esse huwde met Maria Josepha Beque, ex. Erembodegem en vestigden zich op de Brul. Daar werden 4 kinderen geboren: Alexis (°21-12-1890), Maria Alice (°23-09-1892), Alfons (°13-10-1895) en Frans Clement (°21-08-1897).

Hun ongehuwde zoon Alex werd soldaat bij de het 1ste Regiment Grenadiers, stamnummer 48055.

Hij sneuvelde te Zuydschote op 24 april 1915.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

De Oorlog

*Mijn vader deed den oorlog mee
Hij kon vertellen van het wee
In oorlogstijd geleden
Wat is de oorlog dan?
Menschen schieten menschen dood
Vloeken, tieren om hun nood
Stelen, moorden, plundren, branden
Steken hunne booze handen
Zelfs aan moeders en aan kleinen
Die van vrees en honger kwijnen
O Hemel, wat een ramp!*

PETRUS ÉTIENNE MEGANCK

Korporaal 13de Linieregiment

Haaltert 13 mei 1893

Woumen 28 september 1918

Joseph Meganck en Maria Joanna Muylaert, beiden uit Haaltert, huwden op 17 januari 1883 en vestigden zich in Ede. Er kwamen 7 kinderen: Maria Josepha (°15-11-1883), Camille (°24-11-1884), Alfons (°09-03-1888), Philimondus (°11-07-1889), René Jozef (°16-02-1891) en **Petrus Stephanus (°13-05-1893)**.

Petrus was korporaal bij het 13de Linieregiment, stamnummer 113/30377.

Hij sneuvelde in Woumen op 28 september 1918.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

REMI PROVOST

Soldaat 14de Linieregiment

Haaltert 7 april 1891

Oostnieuwkerke 3 oktober 1918

In het gezin van fruitkoopman Eduardus Provost en Philomena Matthijs kwamen zeven kinderen: Maria (°04-08-1888), Emilie Rosalie (°16-03-1890), **Remi (°07-04-1891)**, Dominicus Alfons (°09-05-1892), Leonia Maria (°09-05-1893), Maria Hortense (°31-08-1894) en Raymond (°20-11-1895).

Remi, ongehuwd was soldaat bij het 14de Linieregiment, stamnummer 114/29502.

Hij sneuvelde een paar maanden voor het einde van de grote oorlog te Oostnieuwkerke in de wijk 'de Most' bij Roeselare op 3 oktober 1918.

Zijn stoffelijke resten liggen op de militaire begraafplaats te Houthulst, graf E 1341.

PIERRE FRANÇOIS SACK

Soldaat 9de Linierement

Nieuwerkerken 12 februari 1885

Wandre-Rabosée 6 augustus 1914

Franciscus Sack en Paulina woonden in Nieuwerkerken en kregen zes kinderen: Theofilus (°21-06-1876), Alexis (°24-02-1878), Philogene Arthur (°19-10-1879), Charles Louis (°21-09-1881), Alphonse (°15-12-1883) en **Petrus Franciscus (°12-02-1885).**

Hun jongste zoon, Petrus, mijnwerker huwde met Emilia De Meyer uit Haaltert.

Hij was reeds in actieve dienst op 3 november 1905 als soldaat bij het 9de Linierement, stamnummer 109/53140. Petrus was 1,72 m. groot,

Hoog voorhoofd, dikke neus, ovaal aangezicht, blauwe ogen, ronde kin, blonde haren.

Hij sneuvelde in één van de eerste veldslagen om Luik op 5/6 augustus 1914 te Wandre-Rabosée en werd er begraven op de militaire begraafplaats, graf nr. 90.

PIETER JOZEF STEENHOUT

Soldaat 16de Linieregiment

Haaltert 9 september 1886

Zomergem 31 oktober 1918

Op het 'Katje' (Windmolenstraat) woonden Theodorus Steenhout en Philomena Van Wassenhove. Zij waren gehuwd in 1876 en kregen vijf kinderen: Jozef Petrus (°11-11-1878), Maria Ursula (°04-10-1880), Odilon (°26-04-1884), **Pieter Jozef (°08-09-1886)** (op bidprentje 9 september) en Maria Victoria (°28-03-1890).

Pieter Jozef huwde op 24-jarige leeftijd te Kerksken met Emilie Gees.

Hij was soldaat bij het 16de Linieregiment, 2de Bataljon, 6de Compagnie, stamnummer 116/2509.

Op 30 september 1916 werd hij ingelijfd bij een bijzondere eenheid (CS) te Parigny-l'Eveque.

Op 7 november 1917 keert hij terug naar zijn eenheid. Pieter sneuvelde te Zomergem op 31-10-1918 na 12 maanden frontgevechten. Hij werd er ook begraven.

JOZEF VAN DEN STOCKT

Oorlogsvrijwilliger Soldaat 1ste klas
9de Linieregiment

Haaltert 24 mei 1885 – Pervijse begin februari 1915

Dominicus Van den Stockt huwde Maria Dominica De Schutter op 25 augustus 1869. Er kwamen 6 kinderen: Maria Theresia (°10-04-1880), Delphina (°28-01-1882), **Jozef (°24-05-1885)**, Cyrille (°12-06-1887), Serafina (°15-04-1890) en Camillus (°29-07-1891).

Jozef trok lot nr 44 en werd soldaat milicien 1ste klas van de lichte 1905. Hij werd ingeschreven bij het 9de Linieregiment, stamnummer 109/53154. Jozef was 1,62 m groot, ovaal aangezicht, blauwe ogen, dikke neus, ronde kin en kastanjebruin haar.

Op 11 augustus 1908 tekende hij te Beverlo als reserve vrijwilliger voor een termijn van 4 jaar. In februari 1915 sneuvelde hij te Pervijse.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

*Hoort gij daar ver, die huiverende stem?
Een man ligt daar door 't moordend staal geveld.
Hij klaagt...Moeder...hulp. Doch niemand hoort hem.
't Moederhart is 't niet dat zijn lijden stelt.*

*Misschien, o vader, moeder, is 't uw zoon,
Ofwel, o kind van uw vader, vrouw van uw man,
Die daar al stervend ligt: afgrijselijk, schoon,
Zoo stierven er in vijandlijken ban.*

*Vaartwel, zucht hij met pijnlijk gebaar.
Vaartwel, gij allen die ik bem in,
Ik sterf...doch weest niet ongetroost. Voorwaar.
Daar sterft een God den dood uit eigen willen,
Geboond, miskend, dit alles onverdiend...
God mint...Die zal gewis uw lijden stillen.*

JOZEF FRANS VAN DEN STORME

Klaroenblazer 8ste Linieregiment

Haaltert 9 juli 1878

Lokeren 19 oktober 1914

Op de Kattestraat woonden Petrus Van den Storme en Judoca Hoebeek (ex. Nwken) en hadden twee kinderen: Joannes Baptista (°05-08-1874) en **Jozef Frans (°09-07-1878)**.

Jozef Frans huwde met Maria Elodia Baeyens van Vlierzele en zij kregen zes kinderen. Zijn zesde kind werd geboren 20 dagen vóór zijn dood.

Hij werd soldaat VAP in 1899. Opgeroepen voor de oorlog was hij klaroenblazer bij het 8ste Linieregiment, hulptroepen van de Genie, stamnummer 108/48632.

Hij sneuvelde te Lokeren op 19 oktober 1914 en werd begraven in Dendermonde.

De onze Vader der Belgische Soldaten aan den Yzer

O willem, die in België zijt, vervloekt zij uw naam, nooit bekomme u ons rijk, u wil geschiede noch in Duitschland, noch elders, en vergeef ons onze dappere weerstandbiedende troepen, vooral aan den Yzer

gelijk wij vergeven allen veroren Duitschers. En leid ons niet in bekoring nog meer Duitse moffens te vermoorden, Maar verlos ons van u en van u allen bestaan

Wees gegroet

Wees gegroet, Willem, vol haat en nijd, de duivel zij met u, vervloekt zijt gij onder uw bevolking en vervloekt zijn de daden uws lichaams. Onbarmhartige tyran, bid voor de zielen, van hen die onschuldig vielen, dat in de uur uwer spoedig dood Amen.

In de naam des Konings en des volks en des duurbaren Vaderlands België

VICTOR VAN DE WATER

Soldaat 2de klas 7de Linieregiment

Haaltert 26 oktober 1878

Adinkerke 1 augustus 1918

Ferdinandus Van de Water was gehuwd met Maria Hortentia Van Melkebeke (ex. Herzele). Zij kregen twee kinderen: Philimondus (°17-11-1876) en **Victor (°26-10-1878)**.

Victor huwde in Denderhoutem op 25 augustus 1909 met Maria Paulina Van den Berghe (ex. Anderlecht).

Hij was soldaat 2de klas bij het 7de Linieregiment, hulptroepen van de Genie, stamnummer 107/52604. Zijn aanwerving dateert 1 augustus 1914. Op het einde van de oorlog werd hij dodelijk getroffen door een granaatontploffing te Adinkerke op 1 augustus 1918. Zijn stoffelijk overschot werd begraven op de militaire begraafplaats in De Panne, graf nr. D 84.

Oorlogslied 1916

*Iedereen weet hoe dat de Duitschers
Lavertig aan het werk zijn geweest
men kwam in het veld en het was duister
Daar werd geschoten om het meest
Er werden soldaten vernietigt
Vallen voor ons voeten hier neer
Daar niemend hun hulpe kon brengen
Die blijven op het slagveld neer*

Refrein

*Beste vrienden heb moed
wij gaan nu met spoed
Verre van ons moeder teer
Met de zaken geweer
langs straten, bosch en veld
Strijden wij met geweld
Druk mij voor 't laatst de hand
't is voor ons Vaderland*

*Wij zitten 3 jaar aan den Yzer
Versleten onze jongen tijd
En hebben al zeer veel geleden
Doorstaan veele smarten en pijn
Wij moeten nog veele passeeren
En niemend is er van vrij
Wij peizen nog terug te keren
En hebben nog veel moed bij*

FRANS VAN MELKEBEKE

Soldaat-vrijwillger 3de Regiment Jagers te Voet

Mere 26 augustus 1881

Amersfoort (N) 22 mei 1918

Petrus Van Melkebeke (ex. Burst) en Sidonia De Boeck (ex. Mere) huwden te Mere op 10 november 1880. Zij kregen vier kinderen.

Franciscus (°Mere 26-08-1881), Marie Josephines (°Mere 17-10-1883), Alphonsus Eliguis (°Mere 1-12-1885), Marie (°Mere 17-07-1887)

Frans werd aangeworven als 'soldaat-vrijwilliger met premie' op 11 november 1901 bij het 3de Regiment Jagers te Voet, stamnummer 127/47899.

Hij was 1,70 m. groot, lang aangezicht, klein voorhoofd, bruine ogen, kleine neus, bruine haren en wenkbrauwen.

Op 22 mei 1918 'gestorven voor België' in het Nederlandse Amersfoort, waar hij ook begraven ligt.

*Eens luidden de klokken, 't was storm in 't land
't Was oorlog! O wee! En met hert en met hand
Verlieten de strijders hun heerd en hun huis
Zo vlogen onz' helden gewapend met 't kruis
Zij volgden hun koning met leeuwendeweld
En iedere Vlaming werd redder en held...*

*Daar prijken hun namen tot dankbetoog
In hardsteen geprent en vol glans voor ons oog
De namen dier helden in beeld en in schrift
Gebeiteld, nog dieper in 't herte gegrift
Die namen gemengeld bij jubelklank
Onsterfelijke zonen! U eeuwig zij dank!...*

KAMIEL VAN VAERENBERGH

Soldaat 2de klas 2de Regiment Jagers te Voet

Haaltert 20 augustus 1894

Diksmuide 2 april 1915

Frans Van Vaerenbergh (ex. Essene) huwde met Antonia Scheerlinck te Haaltert op 27 januari 1886. Zij woonden op de Keiberg en vormden een vrij talrijk gezin met 16 kinderen: Pieter-Alfons (°05-08-1886), Victor (°14-08-1887), Maria Delphina (°28-06-1889), Rosalia (°29-06-1890), Maria Anastasia (°20-07-1892), **Camiel (°20-08-1894)**, Maria Odila (°08-02-1896), Cyrille (°12-04-1898), Alfons (°08-02-1900), Judocus Albert (°08-09-1902), Leonia (°11-06-1905), Gustaaf Henri (°03-12-1907), Maria Anna (°06-09-1909), Omer (°25-08-1912) en Emilia (°21-09-1914).

Hun ongehuwde zoon Kamiel werd soldaat milicien 2de klas van de lichte 1914 bij het 2de Regiment Jagers te Voet, stamnummer 55488.

Hij vocht 5 maanden in de frontlinie en sneuvelde bij de slag om Diksmuide op 2 april 1915. Zijn begraafplaats is ons onbekend.

ARTHUR FRANS VERCRUYSSSEN

Soldaat-trompetter 6de Regiment Artillerie

Haaltert 14 april 1889

Tienen 24 december 1918

Emilius Franciscus Vercruyssen, koster-handelaar en Maria Celina Van Landuyt woonden op het Nagelkruis (huidige Houtmarkt en Diepeweg) en er werden 10 kinderen geboren: Polydoor (°10-04-1882), Polydoor Karel en Hillone Jozef (°13-03-1883), Felix Cyriel (°05-04-1884), Maria Elvira (°01-03-1885), Jozef Omer (°26-05-1886), Achille (°30-07-1887), **Arthur Frans (°14-04-1889)**, Albert Emile (°13-02-1891) en Maria Leontina (°11-05-1893).

Arthur Frans behoorde bij de lichte 1909 en werd soldaat milicien als klaroenblazer bij het 6de Regiment Artillerie, 2de groep, 99^{se} Batterij, stamnummer 156/1381

Hij overleed in de Artilleriekazerne te Tienen op 24 december 1918, na een ongeluk bij het losschroeven van een granaatkop. Hij rust op het kerkhof te Haaltert.

Eretekens:

- Medaille van de Yzer
- Zeven frontstrepen

In het andere leven zal ik u wederom zien. Trouw en in
aan haare

HOOR VOOR DE ZIEL
VAN MIJNHEER
ARTHUR FRANS VERCRUYSSSEN,
Soldaat-trompetter bij het 6de artillerie.
geboren te Haaltert den 14 April 1889 en bij ongeluk
verongelukkig te Tienen den 24 December 1918.

—*—

Die woude om mij slaat, o God, in een diep, diep
besef, een besef is dat ik mijn Vader zij.

Geleefde moeders, niet jecten, liefst ik vorm
mijn gesteren en zich als goed en dapper soldaat
proude, ik wil mijn lieft, mijn lieft in alle
den voor het vaderland. — Na volbrechte peters
woude ik in verugde ik moeder, broeders en
broeders, na twee dagen, vijftig op die gelukkig
dorp hoorde ik terug naar mijn geliefde plaats waar
ik mij ingeval niet om het meer weder te hooren.

—*—

In knattwal, leende moeder, broeders, zusters
en liever vrienden, wilt u trachten, ik wil niet rijk
zijn, ik wil mijn lieft, de grote, mogen om eugen
my Jozef-Anna Lieven heer. Wilt u liever
mijn hilden, liefst, niet om schanden den weest,
om dat ik wederom in uw midden ik, liever
hoort u hoort den hoort.

Ik verzoek de gebeden van al die die verand
zijn. O. Gevink.

O. Hart van Jesus, ik heb bedruwen in U.
24e dagen 1918.

—*—

Denk. HEDERT, Haaltert

JAN BAPTIST WIJNANT

Soldaat vrijwilliger 2de Regiment Carabiniers

Welle 17 oktober 1894

Stuyvekenskerke 22 oktober 1914

Bernardus Wijnant (ex. Welle) huwde Angelina Nerinckx te Haaltert op 18 oktober 1893. Zij kregen acht kinderen: Cyriel (°07-06-1892), **Jan Baptist Jozef (°17-10-1894)**, Maria Hortensia (°21-02-1896), Amandus (°05-07-1897), Juliana (°26-03-1899), Frans (°15-01-1902), Celina (°10-03-1905) en Emilia (°09-05-1907).

Hun zoon, Jan Baptist werd aangeworven als soldaat vrijwilliger bij het 2de Regiment Carabiniers, stamnummer 132/10233.

Op 22 oktober 1914 sneuvelde hij in Stuyvekenskerke.

Zijn begraafplaats is ons onbekend.

Onze helden

*Ze werden ten strijde geroepen ons helden
In veertien groeten de vrouwen, kinderen en velden
Aan de Yzer zal toch hun bloed weldra vloeien
Aan den Yzer zal toch hun naam weldra groeien
De pruis! Vooruit! Val aan! Zoo was 't bevel aldaar
Als leeuwen vochten zij voor plicht en recht voorwaar
Leve de Vlaamsche leeuw klonk het nu overal
Achteruit of de dood voor wie nog komen zal
O helden rust zacht in het killen Yzergraf
O helden zoo'n dood voor 't recht is nimmer laf
Als leeuwen vocht gij het vaandel getrouw
Het vaderland redden en de vrijheid den gauw
O goede God, O goede God, geef ze uw loon
Ge plaatst toch de dappere al naast Uw troon
Haaltersche zonen, u zal ik nooit vergeten
Ik bid voor u want ge hebt uw plicht gekweten*

WAPENSTILSTAND - HAALTERT

Langzaam herstelden onze gewesten van de oorlogsgruwelen. De jonge mannen die hun leven lieten werden niet vergeten. De gemeentelijke en kerkelijke overheid besliste gedenkplaten te plaatsen in de kerk als eerbetoon aan de oorlogsslachtoffers.

Mei 1919 werd een plechtige lijkdienst gecelebreerd in de parochiekerk. Na de misviering werden de gedenkplaten achteraan in de kerk onthuld.

Op 19 mei verscheen een artikel in de Denderbode.

'Haeltert-Plechtige lijkdienst voor de gesneuvelden.

Een plechtige lijkdienst werd dinsdag om 10 ure gezongen, ter nagedachtenis der slachtoffers van den oorlog dezer gemeente. Vlaggen van ons vaderland en der geallieerde staten, gaven een statig uitzicht aan de fraaie kerk. De lijkbaar was omgord met de nationale driekleur en portretten van de gesneuvelden prijkten er omheen. Lang voor den aanvang liep de kerk proppensvol. Na het Evangelie beklom een Pater Redemptorist den kansel. Diep ontroerd, bracht hij hulde aan de gesneuvelde of als opgeëischten doorgemartelde jongens uit Haeltert. Met woorden die gloeiden van geestdrift en blaakten van innige liefde tot de jeugdige slachtoffers van den oorlog, legde hij een krans neer op hun graf, geen krans van ééndagsche bloemen, maar een krans van tranen en gebeden, van eerbiedige bewondering en eeuwige dankbaarheid. Geen mensch of hij pinkte een traan weg en de meeste gaven in luide snikken lucht aan hun overvol gemoed.

Bij de offerande-die vijftig minuten duurde- werd de rouw geleid, enerzijds door den Wel. Ed. Heer Staatsminister Lodewijk de Sadeleer, senator, en door den achtbaren burgemeester Emiel de Sadeleer, oud-politiek gevangene in Duitschland en anderzijds door Mijnheer en Mevrouw Paul de Sadeleer, broeder en schoonzuster van wijlen Mr. Etienne de Sadeleer, ridder in de Leopoldsorde, vereerd met het Oorlogskruis, gesneuveld op het ereveld. Het orgel speelde de 'Brabançonne' en 'De Vlaamsche Leeuw'.

De ontroering was het grootst bij de consecratie, toen klaroengeschal den gekruisigden Messias begroette. Op dat oogenblik doorleefde elk opnieuw beel de snerpande zielepijn en het innig hartewee der laatste jaren. Wij zagen weer de lange rijen onzer gesneuvelden, die als vee onder scheldwoorden en knoetslagen met den dood in het gefolterd hart, door een ongenadigen vijand opgedreven werden, en voor onze verbeelding rezen op de moordende dagen en bange nachten door onze jongens in de bloedgrachten van Vlaanderen doorgebracht.

Na de mis werden de steenen ingewijd, waarop in gouden letters ten eeuwige dage de namen gebeiteld zijn der vijf-en-twintig gesneuvelden, negen doorgemartelden en van de gefusilleerden jongeling uit Haeltert.

Aan de inrichters der plechtigheid, de Heeren geestelijken der parochie, aan allen die meegewerkt hebben aan de opluistering ervan onzen innigen dank. Heel hun leven zullen de aanwezigen dezen treurdag gedenken.'

VREDESFEESTEN

Op de eerste verjaardag van de wapenstilstand, 11 november 1919 organiseerde het gemeentebestuur 'Vredesfeesten' met 'Offer van een vaandel aan de strijders van den oorlog' en 'De planting des Vrijheidsbooms'. Omheen de kerk werden 25 eikenbomen gepland, één voor elke gesneuvelde.

MONUMENT DER GESNEUVELDEN - HAALERT

De oudstrijders drongen natuurlijk aan op de oprichting van een monument voor de kerk, zoals her en der in ons land gebeurde. De gemeenteraad was niet happig om dit project te verwezenlijken, enerzijds omdat ze de gedenkplaten in de kerk beschouwden als officieel oorlogsmonument en anderzijds was de financiële toestand alles behalve rooskleurig.

Op de zitting van 08 februari 1923 wordt de vraag afgewimpeld en *'.....dezelven met dezen ogenblik te verdagen tot later en als den geldelijken toestand der gemeente het zal toelaten een gedenkteken op te richten volgens waarde der plaatselijkheid.'*

Op de weigering van het bestuur volgde een weinig lovend pamflet aan het adres van onze beleidsmensen:

De dag van eerherstel kwam uiteindelijk toen op zondag 22 september 1935, ruim 16 jaar na de oorlog, het oorlogsmonument ingehuldigd werd.

'Een groot schandaal, de gesneuvelden en opgeëischten miskend!...onze helden. O, kleinzieligheid. Voor hun noenmaal op 11 november mogen zij het lokaal der Meisjesschool niet gebruiken, terwijl 14 dagen later de Muziekmaatschappij haar St. Ceciliafeest wel mag vieren in het schoollokaal...Wij willen de beledigers onzer Yzerhelden ontmaskeren!! Oudstrijders, schaaft u eendrachtig rondom uw bannier! Eens zal de dag van vergelding luiden! Eens zal de dag van eerherstel aanbreeken! Gansch Haaltert, het Haaltert dat onder den oorlog honger en gebrek heeft geleden, staat achter U!!!

Inbuldiging monument op zondag 22 september 1935!

GESNEUVELDEN WO I HELDERGEM

ALFONS ALLAER

Soldaat 2de klas 1ste regiment Carabiniers

Heldergem 5 oktober 1890

Stuivekenskerke 22 oktober 1914

Camiel Allaer huwde op 16-01-1889 met Victorine Van den Driessche en vestigde zich in Oom. Er kwamen 7 kinderen: Maria (°25-08-1889), **Alfons (°05-10-1890)**, Romania Maria (°21-01-1893), Odilla (°06-09-1894), Maria Emilia (°12-02-1896) werd religieuze, Raymond (°16-06-1898) trad in bij de broeders en Lucia Cecilia (°07-12-1899).

De oudste zoon, Alfons was soldaat-milicien tweede klas van de lichte 1910 bij het 1ste Regiment Carabiniers, 1ste Compagnie, stamnummer 131/55853. Zijn aanwervingblad vermeld: klein van gestalte 1,63 m., rond aangezicht, dikke neus, blauwe ogen, kleine mond en kastanjebruine haren en wenkbrauwen. De jonge man was landbouwwerkman en ongehuwd.

Op 30 juli 1914 vertoefde hij bij zijn eenheid. Bij het begin van de gevechten sneuvelde hij te Stuivekenskerke op 22-10-1914. Zijn lichaam werd nooit teruggevonden. Hij staat geboekt als 'vermist'.

Onderscheidingen:

- Medaille van de Overwinning
- Medaille van de Yzer

CYRUS DE ROECK

Soldaat 9de Linieregiment

Heldergem 13 mei 1893 – Ougrée 4/5 augustus 1914

Cyrus was de oudste zoon uit het gezin van Anacleet Desideer en Maria Florentina De Smet. Anacleet was schrijnwerker en woonde op het Dorp.

Cyrus werd geboren in Heldergem op 13 mei 1893. Na hem kwamen nog: Kamiel Jozef (°24-05-1895), Jozef (°08-02-1897), Renilde (°15-12-1899), Maria Philomena (°05-09-1902) en Ghislain (°17-10-1904).

In 1913 werd Cyrus opgeroepen voor de militaire dienst bij het 9de Linieregiment, 1ste Bataljon, 1ste Compagnie, stamnummer 59288. Zijn persoonlijke fiche vermeldde: lengte 1,77 m, gewicht 65 kg, lang aangezicht, hoog voorhoofd, hoge en middelmatige neus, middelmatige mond en dikke lippen, kuiltje in de kin, zwarte haren en wenkbrauwen. Hij werkte bij zijn vader als schrijnwerker en was ongehuwd.

Bij het uitbreken van de oorlog werd zijn eenheid ingezet voor de verdediging van de stad Luik. Hij sneuvelde op 5 of 6 augustus, zijn lichaam werd nooit geïdentificeerd. Voor zijn familie was het een dramatische periode. Zijn vader trok naar Luik op zoektocht. Na een week keerde hij ontmoedigd terug naar Heldergem, zonder enig nieuws. Maanden leefden zij verder in onzekerheid, met weinig of geen hulp van overheidswege.

Op 15 maart 1915 stuurde vader De Rouck een brief naar het gemeentebestuur van Luik. Op 20 maart kwam het antwoord: burgemeester G. Bleyer verklaarde dat Cyrus De Roeck, geboren of wonende in Heldergem op de lijst stond van de gesneuvelde soldaten te Ougrée.

“In antwoord op uwen brief van 15 Maart, heb ik de droefheid u te laten weten, dat ik op de lijst der gesneuvelde soldaten te Ougrée, voorkomt: De Roeck, 9e regiment, nr matricule 59288, geboren of wonende te Heldergem. Was drager van eenen portemonnaie, ketting en een portret. Volgens de inlichtingen ter plaatse mij gegeven, na de samenstelling van de lijst is het wel de soldaat Cyrus De Roeck, dien gij opzoekt.

Ik stuur u, mijnheer, alsook aan uwe gansche familie, mijne vaderlandsche deelneming in den rouw, ook de uitdrukking van mijne gevoelens van erkentelijkheid van het land, jegens uwen dapperen broeder, gevallen op het veld van eer, voor de verdediging van het Vaderland.

Aanvaard, Mijnheer, de verzekering mijner diepste hoogachting.

Get.: de Burgemeester, G. Bleyer”

Pas op 25 augustus 1920 ontving het gemeentebestuur een afschrift van de overlijdensakte overgenomen van een uitspraak

door de Rechtbank van Eerste Aanleg te Luik:
 “le cinq ou le six Aout mille neuf cent quatorze est décédé a
 Ougrée, De Rouck Cyrus, soldat du neuvième regiment de
 ligne...”.

Drie jaar later, op 16 mei 1923 ontving de burgemeester een
 bericht van de Minister van Landsverdediging dat aan de overlij-
 densakte diende toegevoegd: “Mort pour la Belgique”.

Soldaat Cyrus De Roeck ontving postuum
 4 onderscheidingen:

- Oorlogskruis met palm
- Kruis van Ridder in de orde van Leopold II
 met palm
- Herinneringsmedaille aan de oorlog
 1914-18
- Overwinningsmedaille.

Bij de herdenkingsplechtigheid in zijn geboortedorp
 werd volgende afscheidsrede voorgelezen:

*“Ter gelegenheid van onzen overleden vriend Cyrus
 De Roeck gestorven voor het vaderland.*

Aan zijne bedroefde ouders

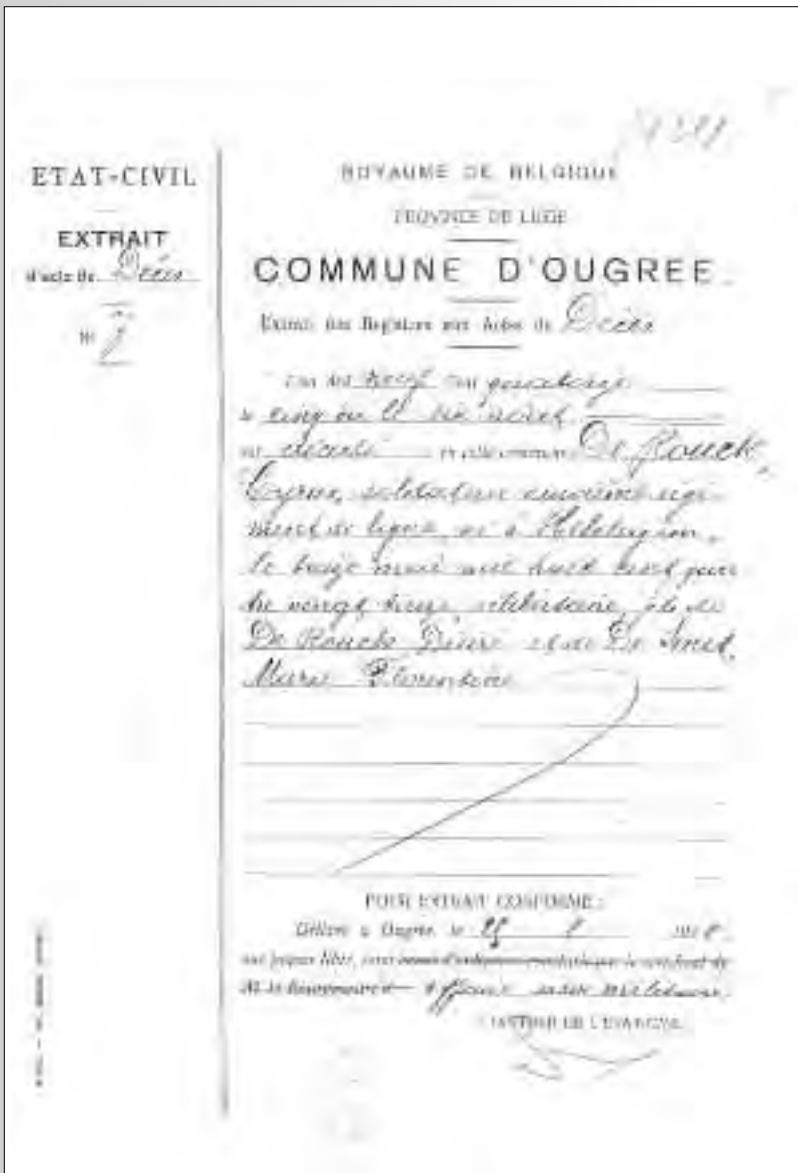
*Uw zoon is gesneuveld, al strijdende voor vorst en
 vaderland. Wat moet gij bedroefd zijn! Maar ook wat
 moogt gij fier zijn! Gij kunt helaas! voor uw oogen
 de beeltenis hebben, van uwe zoon Cyrus, dat gij
 gezegend hebt, toen hij zoo blijmoedig vertrok. Gij
 zult hem zien, getroffen door een kogel neervallend
 met het wapen in de hand, gij zult hem hooren, ter-
 wijl zijn bloed met zijn leven ontsnapte; uw naam,
 vermengende met de naam van Jesus en Maria. Ge
 zult hem zien, stervende, ginder ver, verre van u,
 familie en vrienden.*

*Weinige dagen heeft hij het geluk gehad te strijden,
 met zijne heldhaftige strijdmakkers, tegen een afschu-
 welijk, en meinedig volk, die met de verdragen den
 spot drijven en de grenzen schenden.*

*Roem dus aan onzen heldhaftigen overleden vriend,
 Cyrus en zijne bedroefde familie.*

*Wat er ook gebeure moge, hij heeft den hoogsten
 plicht vervuld, hij heeft zich geslachtetofferd voor ons
 allen. Daarom zal zijn naam met enkele letters hier worden neer-
 geschreven, en daarom ook zal zijn edel aandenken, in het land
 der trouwe Belgen blijven voortleven.*

Zijn ziel ruste in vrede.”

FELIX DE WETTER

Soldaat 1ste klas 9de Regiment

Heldergem 19 juni 1888

Stuivekenskerke 29 april 1915

Petrus De Wetter en zijn echtgenote Stephanie De Neve woon- den op de Mottenhoek. Zij huwden op 20 december 1882. Zij stichtten een kroostrijk gezin van 11 kinderen. Maria Magdalena (°09-06-1883), Leopoldina Maria (°17-01-1885), Maria Mathilda (°14-02-1886). Hun eerste zoon **Felix zag het daglicht op 19-06-1888**. Nadien volgden Octavie Eulalie (°04-08-1892), Jozef (°15-10-1895), Maria Rosina (°28-08-1890), Carolus Ludovicus (°05-11-1893), Huberta Alberta (°15-12-1897), Elodia (°14-06-1899) en Hubert Maurice (°08-09-1900).

Felix De Wetter was soldaat milicien 1ste klas van de lichte 1908 bij het 9de Linie Regiment, 1ste Bataljon, 3de Compagnie en kreeg het stamnummer 54445. Hij was klein van gestalte, slechts 1,63 meter en woog 57 kg. Hij was landbouwwerkman en niet gehuwd.

Bij het uitbreken van de oorlog werd hij gemobiliseerd en ver- voegde zijn eenheid op 1 augustus.

Bij een gevecht (in bevolen dienst) in Stuivekenskerke aan de Yzer werd hij gekwetst en overgebracht naar het veldhospitaal waar hij aan zijn wonden bezweek op 29 april 1915 (volgens het militair dossier). Op zijn bidprentje staat 1 mei 1915. Hij werd voorlopig begraven in Stuivekenskerke en op 7 augustus 1923 werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar de militaire begraafplaats te Ramskapelle, grafnummer 308.

Een aantal onderscheidingen werden hem postuum uitgereikt:

- Medaille van de overwinning
- Herinneringsmedaille aan de oorlog 1914-18
- Medaille van de Yzer
- Oorlogskruis
- Kruis van Ridder in de orde van Leopold II met palm.

CYRIEL HENDRICKX

Soldaat 3de Regiment Jagers te voet

Heldergem 27 augustus 1894

Sailly (F) 16 september 1916

Op de Dries woonden Constant Hendrickx en Maria Volckaert, gehuwd te Heldergerem op 22 februari 1893. Zij kregen 5 kinderen: **Cyriel** (°27-08-1894), Joseph (°22-08-1897), Alfons (°12-01-1899), Maria Cesarina (°21-09-1903) en Inna (°25-05-1915).

De oudste van het gezin werd opgeroepen voor de militaire dienst en werd milicien van de lichte 1914 bij de 5de Legerdivisie, 3de Regiment Jagers te voet, 1ste Bataljon, 4de Compagnie met stamnummer 56760. Zijn dossier vermeldt: lengte 1,69 m., ongehuwd, beroep: terrassier (grondbewerker).

Op 1 juni 1916 werd Cyriel in het hoofd getroffen door granaatscherven en werd weggevoerd naar het militair hospitaal Gravelines in Calais (Fr). Er werd een schedelboring uitgevoerd, doch later kwamen er verwikkelingen met als gevolg: epilepsieaanvallen. Een herstelverlof werd hem voorgeschreven vanaf 15 september 1916 voor 30 dagen. Hij verbleef in een rustige omgeving op de hoeve St. Lazaire bij het echtpaar Larousse-Duhayer in Chailly-en-Brie, departement Seine et Marne (Fr).

Onze jongeling ontmoette er een Belgische vluchteling, Isidoor Hendrickx uit Heldergerem, die reeds 7 jaar op dezelfde hoeve werkte. Isidoor was de broer van Cyriel's vader!

In de namiddag van 27 september 1916 verloor Cyriel het bewustzijn en overleed om 19u30. Hij werd begraven op de gemeentelijke begraafplaats van Chailly-en-Brie op 29 september 1916. De resten werden nooit overgebracht naar zijn geboortedorp.

Onderscheidingen:

- Oorlogskruis met palm
- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Twee frontstrepen

FRANS BIESBACK

Soldaat 7de Linierement

Heldergem 17 maart 1886

Hoogstrade 1 oktober 1918

Kleermaker Livinus Biesback huwde met Maria Prudentia Van Impe te Heldergem op 09-11-1880. Er kwamen 14 kinderen: Petrus Cyriel (°25-03-1882), Franciscus Theofiel (°03-02-1883), Maria Alice (°30-01-1884), Franciscus Alfons (°25-01-1885 en + 26-06-1885), **Franciscus Alfons (°17-03-1886)**, Alice Maria Stephania (°31-07-1887), Theofile (°01-12-1888), Mathilde (°25-02-1890), Maria Irma (°27-02-1891), Joanna Catharina Emilia (°30-04-1892), Alfons Arthur (°04-06-1893), Petrus Leopold (°01-01-1895), Rosalia Odilla (°18-12-1895), Hector Leopold (°01-01-1897).

Twee zonen waren onder de wapens. Arthur bij het 10de Linierement en Frans bij het 7de Linierement. Frans werd soldaat milicien bij de lichte van 1916. Hij werd gelegerd in het 7de Linierement met stamnummer 62971. Zijn fiche vermeldt: kleine gestalte 1,57 m, gewicht 60 kg. Hij had een rond aangezicht, breed voorhoofd, grijs-blauwe ogen, middelmatige neus en mond, dunne lippen, ronde kin, blonde haren en wenkbrauwen. Frans was ongehuwd en landbouwwerkman.

Zijn laatste verblijfplaats was Quiers in het departement Seine et Marne (Fr). Hij was in actieve dienst op 1 februari 1917. Zwaar gewond werd hij opgenomen in het militair hospitaal van Hoogstade op 29 september 1918. Een paar dagen later overleed hij aan zijn verwondingen op 1 oktober.

Op 25 april 1924 bracht men zijn lichaam over naar de militaire begraafplaats in De Panne (Kerkstraat), graf nr C 198.

FRANS GROEBBENS

Oorlogsvrijwilliger Genie-eenheid C.T.A.X.,

Heldergem 22 augustus 1897

Nieuwpoort 11 april 1918

Het gezin Philemon Groebens en Barbara Lauwereys woonden op de Mottendries. Zij huwden te Heldergem op 18-09-1895 en kregen 9 kinderen: Maria Magdalena (°22-10-1895), **Franciscus (°22-08-1897)**, Maria Josepha Margareta (°16-10-1899), Carolus Ludovicus (°18-05-1902), Maria Josepha Rachel (°07-10-1904), Julia (°06-01-1907), Valentina Maria (°03-07-1909), Cecilia Sidonia (°17-09-1911) en Odetta Elisabeth Margaretha (°11-04-1916).

Hun zoon Frans meldde zich aan als soldaat oorlogsvrijwilliger 2de klas. Hij werd ingedeeld bij een speciale Genie-eenheid van 1916, C.T.A.X., 2de Compagnie, stamnummer 12316.

De jonge soldaat was 1,69 m en woog 57 kgr. en had een levendige gelaatskleur, lang aangezicht, hoog voorhoofd, blauw-grijze ogen, brede neus en mond, ronde kin en donkerbruine haren en wenkbrauwen. Hij was ongehuwd en landbouwarbeider.

Vlak voor het einde van de oorlog sneuvelde hij in Adinkerke op 16 april 1918. Hij werd begraven op het militair kerkhof te De Panne in de Kerkstraat, graf nr. D 53.

Twee onderscheidingen werden hem postuum toegekend,

- Oorlogskruis met Palm
- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm.

HECTOR PEVERNAGIE

Soldaat 11de Linieregiment

Heldergem 25 juli 1893

Moorslede 14 oktober 1918

Maria Leontina Pevernagie, woonde in Oom en had twee kinderen, een dochter Maria Rosalia (°17-02-1892) en een zoon **Hector** (°25-07-1893).

In 1913 werd Hector opgeroepen voor het vervullen van zijn legerdienst. Hij belandde bij 3de Legerdivisie, 11de Regiment, 11de Compagnie met stamnummer 60523. Op zijn aanwervingformulier noteerde men: lengte 1,70 m., 57 kgr., lang en gebruikt aangezicht, grijze ogen, middelmatige neus en mond, dikke lippen, een kuiltje in de kin, kastanje bruine haren en wenkbrauwen.

Hij verbleef in Anderlecht en was er tewerk gesteld als schrijnwerker. Hector was guitig van aard en nam de drill-oefeningen nogal hilarisch op, wat hem 4 dagen politiekamer opleverde.

Tijdens een verkenningstocht in Sint-Elooiswinkel (Moorslede) liep hij zware verwondingen op aan het hoofd en in de harts-treek. Hij overleed ter plaatse op 14 oktober 1918 en werd er begraven.

Op 8 september 1923 zijn de stoffelijke resten overgebracht naar het militair kerkhof te Houthulst in de Poelkappellestraat, grafperk A 1, nummer 1089.

FRANCISCUS VAN DURME

Soldaat 3de Regiment te voet

Heldergem 23 januari 1890

Lier 5 oktober 1914

(volgens doodsprentje op 22 september)

Franciscus was één van de elf kinderen uit het gezin Josephus Van Durme en Rosalia De Noose. Zij huwden te Heldergem op 18 november 1885 en woonden op de Mottenhoek. Er werden geboren: Maria Delphine (° 19-01-1886), Isidoor (° 23-07-1887), Franciscus (° 23-01-1890), Maria Coleta (° 07-08-1892), Maria Mathilde (° 21-01-1895), Franciscus Gustaaf (° 25-05-1897), Clementine Amandine (° 03-09-1899), Rachel Valentina (° 19-11-1901), Leopold Robert (° 16-03-1904), Odile (° 06-04-1906) en Alfons (° 26-12-1908).

Franciscus huwde te Haaltert op 26 maart 1913 met Maria Leontina De Smaels (° Haaltert 13 november 1893 en † te Aalst op 3 november 1971). Er werden twee kinderen geboren te Haaltert: Jozef (° 26 juni 1913 en Julia Odila ° 22 november 1914). Zij woonden 'aan de ijzeren weg'.

Franciscus was soldaat milicien van de lichte 1910 bij het 3de Regiment Jagers te voet, stamnummer 52158. Hij sneuvelde bij het begin van het oorlogsgeweld te Lier op 5 oktober 1914 (volgens de aanduidingen op het doodsprentje zou het 22 september geweest zijn). De stoffelijke resten werden bijgeplaatst op het militaire kerkhof te Lier, Mechelse steenweg, graf 123.

(nb: wij ontdekten geen militair dossier)

ROEMVOL † AANDENKEN

VAN ZALIGER

Frans-Xaveer Van Durme

BELGISCH SOLDAAT

echtgenoot van

Maria-Leontina De Smaels

geboren te Heldergem den 23 Januari 1890

gevallen op het veld van eer te Lier
den 22 September 1914

DE soldaat die sterft om zijne broeders te redden,
om altaar en naard in het vaderland te verdedi-
gen, legt de hoogste liefdedaad af.

WIE gevoelt niet dat de vaderlandsliefde "heilig"
is, en dat de Heer de dapperheid van den sol-
daat bekroont en dat zulke dood — christelijk aan-
vaard — zijne ziele zaligheid verzekert?

VAARWEL dan beminde echtgenoot, vroeg is
ons afscheiden geweest, nog lange jaren kon-
den wij samen blijven en onze kleine kinderkes
steunen; doch troost u bij de eervolle gedachte:
mijn man heeft zijnen plicht gedaan voor God en
Vaderland — Gij dan beminde kinderkes, nu nog
onwetend aan uws vaders dood, wanneer later gij
zult weten en dees zalige gedachtenis kunnen le-
zen, leert hier uit: getrouwheid aan God, Vorst en
Vaderland.

Zoet Hert van Jesus, wees mijn toevlucht. 300 d. a.

Haaltert, dr. A. Redant-Allemant.

HELDERGEM LEVERDE 80 SOLDATEN!

Dank zij de Directie van de 'Human resources-divisie personeel' te Evere hebben wij de lijst van het aantal Heldergermse soldaten uit WO I kunnen samenstellen. Een merkwaardig aantal: 80! En dit voor een dorp met pakweg 1500 inwoners.

- **Alfons Allaer**, °He, 05-10-1890, zoon van Camiel en Victorine Van den Driessche. 1ste Regiment Carabiniers, stamnr. 55853, gesneuveld
- **Alfons Andries**, He, 07-07-1896, zoon van Jan Baptist en Constantia Melkebeke. 1ste Jagers te voet, stamnr. 125/31002, 4 frontstrepen
- **Gustaaf Andries**, °He, 28-09-1881, gehuwd met Elodie De Court. Artillerie de siège (belegering artillerie), stamnr. 593
- **Jan Baptist Andries**, °He, 16-07-1888, gehuwd met Emilie Van den Dooren. Artillerie de place (vesting artillerie), stamnr. 16660
- **Ivo Braeckman**, °He, 31-10-1894, °He, 31-10-1894, zoon van Philemon en Mathilde Coolens. 3de Jagers te voet, soldaat 2de klas, stamnr. 56514. Verpleger, 7 frontstrepen
- **Arthur Biesback**, °He, 04-06-1893, zoon van Livinus en Maria Prudentia Van Impe. 10de Linieregiment, stamnr. 62904, 4 frontstrepen
- **Frans Biesback**, °He, 17-03-1886, zoon van Livinus en Maria Prudentia Van Impe, 7de Linie, stamnr. 62971, gesneuveld
- **Albien Breynaert**, °He, 26-03-1876, gehuwd met Rosina De Wetter. 3de Linie, stamnr. 18477
- **Victor Breynaert**, °He, 19-05-1894, zoon van Camiel en Paulina Schouppe. Luchtafweergeschut
- **Alexis Coppens**, °He, 07-09-1889, zoon van Casimier en Marie Theresia Lievens (geen dossier)
- **Hector Coppens**, °He, 20-09-1894, zoon van Casimier en Marie Theresia Lievens. 6de Jagers te voet, stamnr. 945, 6 frontstrepen
- **Florent Coppens**, °He, 16-10-1894, zoon van Constant en Barbara De Jonghe. 6de Jagers te voet, stamnr. 130/726, 7 frontstrepen
- **Cyriel Coppens**, °He, 24-02-1886, gehuwd met Irma Gossye. 9de Linie, stamnr. 53438
- **Benonie De Cock**, °He, 16-08-1888, zoon van Bernard en Sylvia Hoebeke. 3de Carabiniers, stamnr. 338
- **Gustaaf De Cock**, °He, 13-10-1881, gehuwd met Julie Pardaens. Vestingartillerie, stamnr. 6403
- **Theofiel De Cooman**, °He, 03-12-1883, gehuwd met Delphina Hortense Jacobs. Belegeringartillerie, stamnr. 1272
- **Petrus De Leeuw**, °He, 14-06-1896, zoon van Jan Baptist en Stephnia Lejonc. TASI gezondheidsdienst, stamnr. 37565, 4 frontstrepen
- **Omer De Pauw**, °He, 14-09-1894, zoon van Petrus en Maria Odilla Timbermont. Korporaal 6de Linieregiment, stamnr. 1199, 6 frontstrepen
- **Karel Ogul De Pelsemaeker**, °He, 11-10-1892, zoon van Jozef en Maria De Rijck. 3de Carabiniers, stamnr. 57886
- **Cyrus De Rouck**, °He, 13-05-1893, zoon van Désiré en Maria Florentina De Smet. 9de Linieregiment, stamnr. 59288, gesneuveld
- **Alfons De Rijck**, °He, 13-09-1891, zoon van Felix en Sylvia Verbeken. 1ste Carbiniers, stamnr. 890
- **Oscar De Smet**, °Aaigem, 20-10-1881, gehuwd met Paulina Muylaert. Trein, stamnr. 15728
- **René De Troyer**, °He, 19-09-1891, zoon van Donaat en Evarista Raes. 6de Linie, sergeant, stamnr. 70861, 8 frontstrepen
- **Frans Jules De Vulder**, °He, 11-05-1896, zoon van Domien en Maria Clementine Sonck. 6de Linie, korporaal, stamnr. 75231, 5 frontstrepen

- **Prosper De Vulder**, °He, 11-05-1899, zoon van Domien en Maria Clementine Sonck. 23ste Linie, stamnr. 10468
- **Felix De Wetter**, °He, 19-06-1888, zoon van Petrus en Stephanie De Neve. 9de Linie, stamnr. 54445 – gesneuveld.
- **Jozef De Wetter**, °He, 15-10-1895, zoon van Petrus en Stephanie De Neve. 15de Linie, soldaat 2de klas, stamnr. 564, 5 frontstrepen
- **Karel Lodewijk De Wetter**, °He, 05-11-1893, zoon van Petrus en Stephanie De Neve. 15de Linie, stamnr. 115/565, 5 frontstrepen
- **Cyriel D’Haeseleer**, °He, 05-11-1891, zoon van Victor en Alice De Swaef. 1ste Carabiniers wielrijders, stamnr. 887
- **Frans D’Haeseleer**, °He, 28-12-1884, zoon van Fredrik D’Haeseleer. 9de Linieregiment, stamnr. 52766
- **Henri D’Hoker**, °He, 22-11-1887, gehuwd met Maria Theresia Chevalier. Vestingsartillerie, stamnr. 1420
- **Remy Goossens**, °Bambrugge, 13-09-1888, gehuwd met Dorothea Andries (geen dossier)
- **Domien Hector Gosseye**, °He, 25-08-1892, zoon van Martinus en Amelia De Noose. 4de carabiniers, stamnr. 4870
- **Louis Gosseye**, °He, 03-11-1888, zoon van Donatus en Maria Joanna De Neve (geen dossier)
- **Zacharie Gosseye**, °He, 06-11-1897, zoon van Donatus en Maria Joanna De Neve. 6de Jagers te voet, stamnr. 2208, 2 frontstrepen
- **Cyriel Groebbens**, °He, 13-10-1894, zoon van Jan baptist en Adelina Sonck. 14de Linie, vrijwilliger, stamnr. 1298, 3 frontstrepen
- **Gustaaf Groebbens**, °He, 10-09-1880, gehuwd met Elodie D’Haem. 9de Linie, stamnr. 50178
- **Frans Groebbens**, °He, 22-08-1897, zoon van Philemon en Barbara Lauwereys. 6de Genie, stamnr. 12316, gesneuveld
- **Hilaire Groebbens**, zoon van Donaat Groebbens. 2de Carabiniers, stamnr. 2736
- **Jan Alfons Groebbens**, °He, 30-07-1891, zoon van Jozef en Victorine De Swaef. 9de Linieregiment, stamnr. 56776
- **Prosper Groebbens**, °He, 17-01-1888, zoon van Jan baptist en Adelina Sonck. 2de Grenadiers, stamnr. 2436, 1 frontstreep
- **Victor Goossens**, °He, 17-07-1891, zoon van Karel Lodewijk en Sylvia D’Hoker. 6de Linie, stamnr. 71763
- **Achiel Hanssens**, °He, 29-05-1897, zoon van Theodoor en Maria Sylvia Van Durme (geen dossier)
- **Jozef Hanssens**, °He, 02-04-1896, zoon van Theodoor en Maria Sylvia Van Durme. 3de Jagers te voet, stamnr. 58252, 2 frontstrepen
- **Petrus Haesaert**, °He 27-09-1885, gehuwd met Leontine De Court. 3de Jagers te voet, stamnr. 49828
- **Cyriel Hendrickx**, °He, 22-08-1894, zoon van Constant en maria Volckaert. 3de Jagers te voet, stamnr. 56760, gesneuveld
- **Jozef Hespels**, °He, 26-08-1895, zoon van Leo en Rosalia Van Liedekerke. Oorlogsvrijwilliger, 1ste Jagers te paard
- **Prosper Jacobs**, °He, 14-02-1895, zoon van Jan Baptist en Melania Scheerlinck. 5de Genie, stamnr. 1329, oorlogsvrijwilliger.
- **Cyriel Lievens**, °He, 08-08-1893, zoon van René en Maria Van Boven. Vervoerkorps
- **Oscar Lievens**, °He, 23-01-1879, gehuwd met Delphine Lauwaert. 12de Linie, stamnr. 51087
- **Alfons Matthijs**, °He, 19-11-1893, zoon van Petrus en Maria Egidia Braeckman. 9de Linie, stamnr. 60932
- **Jan August Matthijs**, °He, 06-11-1890, zoon van Petrus en Dominica Van de Wiele. Vestingsartillerie, stamnr. 17908
- **Germain Jan Matthijs**, °He, 13-10-1889, zoon van Petrus en Maria Egidia Braeckman. 9de Linie, stamnr. 55170

- **Theofiel Perdaens**, °He, 26-06-1894, zoon van Franciscus en Maria Theresia Troch. 2de Intendantiecorps (Genie-vervoer op het water), stamnr. 39757
- **Hector Pevernagie**, °He, 25-07-1893, zoon van Maria Leontina Pevernagie. 11de Linie, stamnr. 60523, gesneuveld
- **Petrus Pevernagie**, °He, 03-01-1889, zoon van Constant en Octavia Backaert. 10de Artillerie, stamnr. 1851, 1 frontstreep
- **Achiel Provoost**, zoon van August en Victorina D'Hondt (geen dossier)
- **Gustaaf Quintyn**, °Aaigem, 17-03-1887, gehuwd met Maria Joanna De Pauw (geen dossier)
- **Alois Achiel Schandevijl**, °He, 19-05-1893, zoon van Maria Theresia Schandevijl. 4de Linie, stamnr. 58758, 2 frontstrepen
- **Alfons Schoupe**, °He, 05-03-1878, gehuwd met Maria Theresia De Smet. 8ste Linie, stamnr. 50042
- **Gustaaf Schoupe**, °He, 22-05-1898, zoon van Joannes Petrus en Maria Leontina Troch. 5de Jagers te voet, stamnr., 129/2204, 2 frontstrepen
- **Jozef Schoupe**, °He, 08-02-1891, zoon van Joannes Petrus en Maria Leontina Troch. Vestingsartillerie, stamnr., 19437
- **Theofiel Schoupe**, °He, 19-11-1895, zoon van Petrus en Maria Leontina Troch. Genietroepen, stamnr. 1552
- **Gustaaf Temmerman**, °He, 10-02-1887, zoon van Camiel en Anastasia De Wilde (geen dossier)
- **Honoré Jean Thijs**, °Aaigem, 12-02-1893, zoon van Lodewijk en Emilia Callebaut. 9de Linie, stamnr. 59370
- **Gustaaf Van de Velde**, °Fresnoy-le-Cuat (Fr). 4de Lansiers
- **Maurice Van de Velde**, °Merendree, 24-06-1895. 4de Lansiers
- **Gustaaf Van de Wiele**, °He, 21-04-1892, zoon van Petrus en Barbara Bisback. 8ste Linie, soldaat 2de klas, oorlogsvrijwilliger, stamnr. 60601
- **Petrus Victor Van den Dooren**, °He, 23-11-1893, zoon van Adolf en Mathilde Haesaert. 2de Jagers te voet, stamnr. 54684, 5 frontstrepen, werd zwaar gewond
- **Henri Van den Driessche**, °He, 18-09-1879, gehuwd met Henriette De Smet. 9de Linie, stamnr. 50062
- **Jozef Van den Driessche**, °He, 22-07-1892, zoon van Leopold en Maria Joanna Schandevijl. Vesting artillerie, stamnr. 20655
- **Jozef Van den Neucker**, °He, 09-08-1893, zoon van Petrus en Maria De Clerck. Vesting artillerie, stamnr. 3245, brigadier
- **August Amand Van der Hoeven**, °He, 06-02-1884, gehuwd met Emilia Matthijs. 9de Linie, stamnr. 52613
- **Antonius Van Melkebeke**, °He, 16-01-1893, zoon van remi en maria Govaert. 2de Regiment Carabiniers cyclisten, soldaat 2de klas, stamnr. 740
- **Camiel Van Melkebeke**, °He, 28-05-1894, zoon van Remi en Maria Theresia Govaert. 6de Jagers te voet, stamnr. 898, 7 frontstrepen
- **Constant Van Melkebeke**, °He, 31-01-1889, zoon van Hypoliet en Sidonia Beirens. 2de Jagers te voet, stamnr. 58654
- **Petrus Van Melkebeke**, °He, 16-08-1896, zoon van Remi en Maria Theresia Govaert. 6de Jagers te voet, stamnr. 108/63567, 1 frontstreep
- **Benoit Volckaert**, °He, 15-12-1896, zoon van Karel Lodewijk en Francisca Verbeken. 5de Jagers te voet, stamnr. 12922, oorlogsvrijwilliger
- **A. D'Herde** (geen dossier)

Op 11 november 1918 om 11u werd de wapenstilstand ondertekend. In vele dorpen en steden galmden de klokken. De driekleur wapperde aan de woningen. Er heerste een feestelijke sfeer.

WAPENSTILSTAND - HELDERGEM

Op 13 november kwam de eerste Heldergermse soldaat onder klokkengelui het dorp binnen. Mondjesmaat volgden de anderen, helaas zeven dorpsgenoten kwamen niet terug, zij vielen voor onze vrijheid.

Op 8 september 1919 werden de helden herdacht. De dorpskom en de kerk waren prachtig versierd. Tijdens de herdenkingsmis bracht Pater Anastasius een treffende hulde aan de gesneuvelden en aan de teruggekeerde soldaten.

Na de dienst onthulde men twee gedenkstenen gemaakt door Birmant uit Ninove (gift van burgemeester Jan Baptist D'Haeseleer). Een herdenkingsprentje werd uitgereikt en verscheidene prominenten hielden toespraken.

Irma D'Haeseleer las een tekst voor:

Ter nagedachtenis van onze gesneuvelde Belgen".

*Ze rusten nu in zoeten slaap
Die moedigen, die helden
Zij die ter hulp van troon en haard
Het Belgisch recht deéên gelden!
Hun naam staat diep gebeiteld
In 't hert van 't vaderland
En is voortaan met België's naam
Verenigd en verwant
Men heeft ze vroom begraven, in
Den schoot der moeder aarde,
Dien schoot, waarin België eens
In vree en voorspoed baarde.
Zij stierven thans in glorie, en
Al doet het sterven pijn
Geen schooner kroon dan voor het recht
Teneer gestort te zijn
Gij moeders, die nu weent en klaagt
Gij vaders, staakt uw zuchten
Dra zult gij u beroemen, op
Zulk edele, schoone vruchten
En zeggen: Ook mijn jongen is
Gevallen voor onze stam, en
'God zij lof' die voor dit doel
Hem in zijn bemel nam.*

Onderwijzer Albert Pevernagie richtte zich tot de aanwezigen:

Beste medeburgers,

Bij deze luisterrijke herdenking aan onze roemrijke helden van den wereldoorlog, neem ik het mij tot plicht een woordje toe te voegen. Met welke vreugde en geestdrift zagen wij onze jongens van Heldergem optrekken, voor God en Vaderland tegen den hovaardige overweldiger.....met vuur in het oog, en het hart gloeiende van echte vaderlandsliefde verlieten zij hun dorp, ouders, vrienden en kennissen, die ze zoo lief hadden.

Kort daarna werden onze kerels ingelijfd.

Daar stonden ze nu strijdvaardig, klein van getal, maar eendrachtig, sterk en bewust van hun recht en hun vrijheid. Het kleine leeuwenleger liep storm tegen de dichte massa der machtige vijanden. Helaas hun leeuwenmoed baatte niet, tegen de ontelbare en tuchtige manschappen der Duitsers. Zelfs in de eerste slagen vielen er slachtoffers. Gansch de parochie verkeerde in afwachting op het eerste nieuws en ach.....reeds werden er harten, alhier, van innige droefheid samengedrukt. De tijding van 'De Rouck', onzen eersten gesneuvelde, pakte geheel onze gemeente. Gansch onze bevolking nam deel in den harden slag, die dit huisgezin trof. Nog helden vielen later. Gij, Allaer, De Wetter, Hendricks, baaldet ook den palm der ware marteldood. Door die verliezen werden wij opnieuw in droefheid gedompeld.

Terwijl de anderen, die nog een man of kind in 't leger hadden, met een van angst kloppend herte, eenig troostend nieuws verbeidden van 't verre front.

Ach, wie weet is hij niet stervende, mijn brave man, mijn teder kind, mijn dierbare broer.

Ach Lieve Heer, zoo snikten ze, spaar hem, dien ik zo bemin. Heb meelij met mijn arm lot.

Ach spaar hem, spaar hem toch!

Doch de laatste dagen nog, wanneer we ze in de verte hoorden afkomen, den verachtelijken dwingeland voor hen uitstuwend, moesten we nog drij onzer moedige strijders betreuren.

Ja, toen gij, Groebens, Biesback, en gij, mijn beste kozijn Hector, op het punt waart, in het midden uwer dierbaren terug te komen, viel gij, belaa, als laatste slachtoffers. Dit bracht voor zoo 'n klein dorpje het aantal martelaars op zeven. In het diepste van ons hart betreuren wij deze zeven heldhaftige slachtoffers, doch de roem dien zij voor het edel opofferen van hun leven verworven hebben, is onuitwischaar.

Troost u dus, ouders en bloedverwanten onzer gevallen dapperen, luister naar de woorden van Zijne Hoogwaardigheid Kardinaal Mercier: 'De grootste heldendaad die iemand kan verrichten, is zijn leven ten beste geven voor het Vaderland.'

O! Dappere gesneuvelden, gij, die uw leven gaaft voor ons en voor heel ons land, fier zijn wij op u, ja oprecht fier.

Beste medeburgers, ééne plicht blijft er ons nog te vervullen tegenover die dierbare helden! Dit namelijk: ze te herdenken in onze gebeden.

En om die dapperen dikwijls in 't geheugen te brengen, heeft ons gemeentebestuur, tot eeuwige dankbaarheid, twee prachtige zerken opgericht. En gij, overlevende soldaten van Heldergem, die niet min hebt geleden en gestreden, overgelukkig zagen wij u hier terugkomen, beladen met roem en zegepraal, zoodat geheel de wereld nu fier naar u opkijkt.

Fierder nog zijn wij, uwe parochianen, zooveel moedige strijders in onze parochie te tellen. Dank dus, eeuwigen dank voor uw moed en zelfopoffering.

Laat ons nu allen gelijk roepen: Leve onze soldaten en de Koning, Leve ons vrije België!

*In nood en dood verliet gij ons,
In vreugd zien wij u weer.
Uw glorie blinkt in donker brons,
Uw loon bewaart de Heer.
O 'k huiver nog bij 't naar gedacht.....
Traag, traag kroop stel en schuw de nacht,
Zou 't waar zijn wat ons de avond bracht?
Zou 't oorlog, oorlog, oorlog zijn?
Bij d' eerste roze morgenshijn,
Weergalmde: Ach God! Het wreede sein
Ja oorlog is 't, Op mannen vlug!
De vijand valt ons in de rug,
De lafaard! Op! Dwingt hem terug!
En moedig liepen naar de grens,
Ons jongens! Vaders, moeders wensch
Vloog met hen mee!.....Al wat nog mensch
Was voelde in 't harte vlam en vuur
Van verontwaardiging.....O verschrikkelijk uur!
Reeds dreunt de grond. Rond stal en schuur
Waart onrust, angst, verdriet!
Wat toekomst rijst daar in 't verschiet?
Ons landje toch en krijgt gij niet,
O laffe schurk, o lage schelm.
Aan splinters slaan wij uwen vuigen helm.
Hoera, Albert, Om laag Wilhelm!
Zoo ging de groote strijd in gang,
Hij duurde, duurde jaren lang.
Verstomde vreugd en vroo gezang.
In 't hoekje ginder bij de zee,
Bij 't kort geschreeuw der wilde meeuw,
Tot hier en verder gaat gij niet!
Zoo klinkt de fiere taal, en ziet:
Vier jaar bijt Duitsland daar in 't riet.
Ons jongens houden dag op dag,
Zijn machtig leger aan de slag,
Met oog op 'd oude driekleurvlag!
Geen plekje hemel is zo blauw,
Geen plekje grond en is zo grauw,
Of 't dreunt en siddert houw en trouw!
Ja houw en trouw aan land en vorst
Aan vrouw en kind.....In elke borst!
Brandt, schroeit en ziedt de vrijheidsdorst,
Vergeefs, o laffe, lage schelm,
Verzinken zult gij in Vlaanderens kwelm,
Den Vlaamschen leeuw en temt gij niet,
Den Waalschen baan en klemt gij niet,
Het Belgisch bloed en stremt gij niet!
Nu is de groote krijg gedaan,
De vijand is op de vlucht gegaan,
Met trein en trommel, vlag en vaan.
Hier zijn onze jongens weer!
Luid danken wij den Heer
Wees welkom, welkom, heldenheir
In nood en dood verliet gij ons!
Gij komt terug, bij 't blij gebons
Van 't feestgeschut en torenbrons
O dankbaarheid, beziel ons al,
Vereeren we ons lief getal,
Dat eeuwig ons vereeren zal.*

Na de kerkelijke plechtigheid trok de stoet naar het gemeentehuis, waar aan de Heldergermse soldaten bloemen werden aangeboden. En natuurlijk ontbrak 'de erewijn' niet. Hier volgden eveneens enkele toespraken.

Burgemeester Jan Baptist D'Haeseleer verwoordde als volgt:

Soldaten,

Hier op dit oogenblik, wil ik u in naam van de bevolking eenige woorden van dank toesturen, voor al den moed en de wilskracht, die gij met doodsverachting gehad hebt, om ons dierbaar Vaderland van de vreemde dwingelanden te verlossen. Wel is waar, eenigen onder u zijn moeten wegvluchten naar Holland of zijn krijgsgevangenen genomen om in ballingschap en nood te gaan leven. Edoch, zeven van die helden missen wij hier, zeven slachtoffers bunner plicht, die thans rusten in het oosten of in het westen van België en Frankrijk, en wier aandenken hier met gouden letters is neergeschreven, om aan ons en de komende geslachten te zeggen: dat zijn zeven helden, die voor ons hun bloed en leven lieten, en daarom ook delen wij hier den rouw dier brave ouders, broeders en zusters, wie dit noodlot kwam te treffen en bij het herdenken van dit lijden prevelen wij een gebed voor die slachtoffers.

En toch verbeffen wij fier het hoofd ten hemel, want het zijn ook dagen van onverklaarbaren roem, die ons duurbaar België omlauwert.

Ja, één tegen tien stondt gij te Luik, te Antwerpen en voorts aan den wereldberoemden Yzer: en daarom roepen wij aan al onze Heldergermsche soldaten: hebt dank en weest welkom!

En nu drinken wij op de gezondheid van ons Vorstenhuis en op de gezondheid van onze Heldergermsche soldaten.

Een volgende rede werd uitgesproken door onderwijzer Jozef Corten.

Mijne vrienden, soldaten

Het is mij onmogelijk woorden te vinden, machtig genoeg om u allen onzen hartelijken dank uit te drukken. Heden vergaderd in de raadzaal der gemeente, geeft de bevolking van Heldergerm u blijken zijner genegenheid, van zijnen innigsten dank. Heden is het plechtig oogenblik aangekomen, waarop onze helden zegevierend door hun geboortedorp stappen. Alle huizen geven de weerspiegeling van blijdschap over uwe terugkomst.

Ongelukkiglijk zijn er eenigen onder uwe wapenmakers die dit plechtig uur niet kunnen begroeten.....zij hebben hun leven verpand voor de vrijheid, voor onze verlossing. O, Heldergerm zal die helden niet vergeten, eene blijvende gedachtenis, die heden stevig in den kerkevel oprijst, zal die roemrijke helden eeuwig aan het nageslacht doen kennen, hun naam, hun daden zullen in het boek der vergetelheid niet geschreven worden.

Achtbare vrienden, soldaten, ik eindig met u nogmaals mijnen besten dank toe te sturen. Het feest dat wij op touw gezet hebben, kan niet te grootsch zijn. Heden zal de vreugde het leed van het soldatenleven doen vergeten.....nogmaals onze hartelijksten dank en welkom!

Eén van de teruggekeerde soldaten, Cyriel D'Haeseleer sprak een dankwoord uit namens zijn strijdmakkers.

Zeer getroffen door de genegenheidsbetuigingen en verwelkommingen waarvan wij, oudstrijders, heden het voorwerp zijn, kan ik niet nalaten, in naam van al de Heldergermsche soldaten, onze gevoelens van dankbaarheid uit te drukken.

Onze beste dank gaat eerst en vooral naar den Eerwaarden Heer Pastoor, die deze morgen de H.Mis ter onzer intentie opgedragen heeft, aan de Heeren Burgemeester, Schepenen en gemeenteraadsleden, die geene moeite gespaard hebben om het feestprogramma zo luisterrijk mogelijk te maken.

Dank ook aan de Heer Onderwijzer en de Eerwaarde Zusters voor de moeilijke en talloze opofferingen, welke zij zich getroost hebben tot het inrichten van de praalstoet.

Nog velen zou ik moeten dank zeggen voor hunne persoonlijke inspanningen. Dat zij het mij niet ten kwade willen, indien ik hen hier niet vernoem, de opsomming ware veel te lang.

Hebben wij zooveel hulde verdient? Wij deden immers maar onze plicht, en zeker haddet gij in onze plaats geweest, gij hadt niet minder gedaan.

Tot het volbrengen van dien beiligen plicht, waar het de verlossing gold van ons dierbaar Vaderland en uwe vrijmaking, was geen enkele opoffering te zwaar.

Eenigen onder ons, helaas, hebben hun leven ten prijze moeten geven voor uwe verlossing. Aan hen staan wij al de lof- en eerbetuigingen af welke ons heden te beurt vallen. Aan hen gaat ook mijn laatste woord: Eere! Onze duurzame gesneuvelden!

In de namiddag trok een kleurrijke 'Vredestoet' door het dorp. Enkele foto's geven een beeld van de feestvreugde.

Een jaar later, op 30 november 1919 werd er een vrijheidsboom geplant aan het 'Kruisken' (splitsing Hallebaan-Heldergemstraat). De muziekmaatschappij van Nederhasselt luisterde de feestelijkheid op. Hier ook werden in redevoeringen de heldendaden van de Heldergemse soldaten geprezen.

Vooreerst was Burgemeester D'Haeseleer aan het woord.

Medeburgers,

Het is het kenmerk van een groot volk zijne helden te huldigen, in blijken van blijvende bewondering en fiere erkentelijkheid. Een legioen helden heeft onze groote oorlog doen ontstaan, die ten prijze van de hardste opofferingen den vadergrond hebben verdedigd en bevrijd. Die daden, die als de schoonste der wereldgeschiedenis mogen heeten, zijn volbracht. Aan ons nu, vrijgemaakte bevolking, te toonen dat wij die heldendaden hebben begrepen, aan ons deze te beantwoorden door eene overgrootte bewondering en onvergankelijke erkentelijkheid.

Daarom zullen wij onze helden huldigen, daarom heeft ons gemeentebestuur, 's lands oproep beantwoord, dezen eik als gedenk- of vredesboom doen planten, tot aandenken onzer moedige soldaten, tot aandenken onzer in ballingschap weggevoerde jongens, tot aandenken van allen die geleden hebben. Moge deze boom hier weelderig groeien en bloeien, en door de eeuwen heen aan de komende geslachten herinneren de bloedige tijden van weleer.

En nu vraag ik aan het volk van Heldergem hier onder de schaduw van dezen vrijboom, een arduien kruis te willen oprichten tot dankbaarheid onzer verlossing'.

Tot slot van deze plechtigheid nam onderwijzer Jozef Corten het woord.

Heeren Burgemeester en Schepenen en vrienden,

Dit plechtig oogenblik wil ik niet laten voorbijgaan, zonder hier een woord te zeggen als leider der schooljeugd van Heldergem.

Welnu, velen beseffen niet, waarom men heden den boom der vrijheid begroet. Toen in de jaren 1792 de Franschen ons land overrompelden, wierden zij door onze voorouders begroet als reders, omdat zij ons uit de slavernij der Oostenrijkers gered hadden. Overal wierd de vrijheidsboom geplant onder den kreet; gelijkheid, vrijheid, broederlijkheid. Nauwelijks waren zij meester, of de hatelijkste dwingelandij wierd ons opgelegd. De loting werd ingesteld. Jongelieden wierden onder de wapens geroepen, om op vreemden bodem hun bloed te vergieten, bijna geen enkele zagen hun dorpje terug. En ziet, onze Vlaamsche jongens in plaats van zich onder vreemde vlag te scharen, greep naar de wapens, verscholen zich in de bosschen, en 't was vooral in Vlaanderen, dat de Brigands, zoals de Franschen ze noemden, manhaftig 'Outer en Heerd' verdedigden. Overal zag men de Vrijheidsboom, door de Franschen geplant, ten gronde vernielen: neen, het was geen vrijheid, 't was echte dwingelandij waarmee de vreemde overbeerscher ons overlaadde.

Heden is geen vreemde, die het zinnebeeld der vrijheid hier te Heldergem plant, neen het zijn de inwoners zelf. Onze helden van Luik, Antwerpen, de mannen van den Yzer hebben ons die vrijheid teruggeschonken, zij hebben hun leven verpand om die zoete vrijheid terug te winnen. Welk ware ons lot geweest, moesten wij onder de klauwen van den Duitschen arend gezwicht hebben?

Ja, vrijheid zooals bij de inwoners van Elzas-Lotharingen vrijheid op zijn Deitsch!

Onnoodig hier te komen verklaren, wat de groote geldmannen van Duitschland hun inzicht was: België, Vlaanderen, dit rijk en schoon Vlaanderen, moesten aan de kroon van de verkrachter van het recht, België moest onder Duitse voogdij staan, maar Vlaanderen, wij, wij moesten Duitschers zijn.

Ja, mijn dierbare vrienden, ware het, dat de Duitse horden de bovenband bebaald hadden, het woord 'vrijheid' ware voor ons verloren.

Heden begroeten wij den vrijheidsboom, als het zinnebeeld onzer verlossing, omdat door de kranige houding van onzen koning en heldhaftige soldaten, de vrijheid is teruggeschonken, dat er een einde gesteld is aan die beestige opeisning, dat wij weer als fiere burgers de straat mogen bewandelen, dat men bij dage en nachte niet meer overvallen wordt door een bende bandieten, die de gemeente omsingelen, opdat er geen prooi zoude ontsnappen.

O, ik sidder nog, wanneer ik aan het akelig oogenblik denk, dat een mijner leerlingen, naar de Zondagschool komende, het met zijn leven had kunnen bekoopen. Die jongeling was niet in regel bij den kontrol. Bij het zicht van twee Duitschers liep hij weg, en de moordenaars schooten tot achtmaal toe naar den jongen, gelukkig zonder hem te treffen.

Welnu, mijn achtbare vrienden, de vrijheidsboom, die hier in ons midden geplant is, zal aan de toekomst een blijvende herinnering wezen van den hoon, de schande, ons door die laffe schurken aangedaan. Die vrijheidsboom zal ons herinneren wat onze jongens en wij geleden hebben. Die vrijheidsboom zal ons steeds doen denken aan die jongens, die ten prijze van hun leven de vrijheid gewonnen hebben, hij zal aan de terugkeerden het lijden herinneren en het oogenblik hunner zoete terugkomst, die vrijheidsboom zal een kostbaar aandenken blijven van wat de vrijheid kost. En gij, mijn geliefde kinderen, die in uwe kinderjaren die rampspoedige dagen beleefd hebt, gij zult dien boom in eere houden. En wanneer uwe latere levensjaren zullen aanbreeken, o vertelt het dan aan anderen, wat de vrijheid ons gekost heeft, zegt, wat gij geboord en gezien hebt, wat herinneringen aan dezen boom verbonden blijven.

En gij, Vlaamsche jongens, harten omhoog! Vlaanderen zonne wijst in het Oosten, de vrijheidszonne verschijnt in haren vollen gloed, en zeker zal men den stroom der Vlaamsche beweging niet tegenhouden, want wij Vlamingen: 'Wij willen wat was recht

En wonnen wat wij wilden!'

GESNEUVELDEN WO I KERKSKEN

AMÉDÉE BRAEM

Soldaat 2de klas 1ste Regiment Gidsen

Kerksken 24 mei 1893 – Zepperen 17 augustus 1914

Amedée, geboren op 24 mei 1893 was de enige zoon van Domien en Sidonia Van der Hoeven en woonde in de Boekent.

Hij werd soldaat 2de klas van de lichter 1913 bij het 1ste Regiment van de Gidsen, stamnummer 17891.

Amedée was bij zijn eenheid op 1 augustus 1914 en sneuvelde een paar weken later op 17 augustus 1914 te Zepperen bij Sint-Truiden.

Hij ligt begraven op de militaire begraafplaats van Halen.

Postuum toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold I met palm
- Oorlogskruis
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille oorlog 1914-18.

Plechthigheid te Halen

ALFONS CALLEBAUT

Soldaat 1ste Regiment Carabiniers

Kerksken 2 september 1894

Bourbourg (F) 1 december 1918

Emilius Callebaut huwde Anastasia Coppens op 3 mei 1889 en woonden in de Berg te Kerksken. Er kwamen acht kinderen: Maria Malvina (°01-03-1890), Maria Julia (°24-02-1892), Alfons (°02-09-1894), Henry (°02-01-1897), Henri Joseph (°13-08-1898), Marie Rosine (°10-06-1901), Prosper (°16-06-1904) en Maria Delphina (°28-04-1906).

Alfons werd soldaat milicien van de lichte 1914 bij het 1ste Regiment Carabiniers, stamnummer 61749.

Tijdens de oorlog was hij werkzaam in de militaire bakkerij te Bourbourg. 'Gestorven voor België' in Bourbourg op 1 december 1918 waar hij ook begraven werd.

*Twee jaar is nu reeds al verdwenen
Dat wij in den oorlog zijn
Wij hebben al zoo veel geleden
Doorstroom ook veel smarten en pijn
En nog alle dagen veel lijken
Die vallen voor ons voeten neer
Het zijn allen dappere strijders
Die vallen op het veld van eer
Maar houdt goeden moed beste vrienden
't Is voor ons land dat wij beminnen...*

*Des s'avonds als wij dan optrekken
Als wij dan gaan naar den tranchée
Onderwegen krijgen wij obussen
En schrapnels en dikwijls nog meer
Maar wij gaan altijd voort zonder beven
Tot dat wij komen aan onzenabri
Daar wordt dan de wacht goed gehouden
Zonder wachtwoord passeert niemand niet
En komt soms den Duits t'attakeren
Wij staan voor hem altijd gereed...*

ALFONS DE PRIL

Soldaat 3de Regiment Carabiniers

Kerksken 13 juli 1894 – De Panne 4 januari 1919

Franciscus De Pril gehuwd met Maria Delphina De Rijck en wonend in de Berg te Kerksken hadden zeven kinderen: Mathilde (°19-04-1880), Gustaaf (°16-09-1882), Maria (°26-09-1884), Marie Octavie (°06-01-1888), Florent Jan Baptist (°19-03-1891), **Alphonse (°13-07-1894)** en Achille Marie (°23-09-1897).

Twee van hun kinderen werden gemobiliseerd. Alfons werd soldaat milicien bij het 3e Regiment Carabiniers, stamnummer 1225. Hij sneuvelde in De Panne op 4 januari 1919 en werd er eveneens begraven.

Zijn broer Florent Jan Baptist stierf in het Franse Le Cateau (krieglazareth-gestorven voor België). In de BS noteerde men: *'décédé a l'ambulance de geurre de Quivre de Cateau, dressé le 23-03-1917, travailleur civil'*.

ARTHUR VICTOR FERMON

Soldaat 1ste Regiment Grenadiers

Kerksken 24 november 1891

Passendale 29 september 1918

Jan Baptist Fermon en Catharina Bernardina De Trog woonden op de Hoek, Kerksken. Zij kregen samen 9 kinderen: Clementia (°28-03-1883), Charles Arthur (°11-12-1885), Martina (°24-01-1887), Maria Elisa (°15-05-1889), Arthur **Victor** (°24-11-1891), Maria Magdalena (°03-10-1894), Louise Octavie (°05-10-1896), Gustaaf Henry (°20-10-1898) en Catharina (°14-11-1901).

Arthur Victor, landman werd soldaat milicien 2de klas van de lichte 1911 bij het 1ste Regiment Grenadiers, 1ste Bataljon, 1ste Compagnie, stamnummer 135/54662. Op 06 juli 1915 komt hij in het opleidingscentrum te Parigny L'Eveque. Op 8 september 1916 wordt hij weggevoerd naar het hospitaal van Calais (Fr) voor een ziekte opgelopen tijdens de dienst in een eenheid voor frontsoldaten. Hij verlaat het ziekenhuis en keert terug naar zijn eenheid in Pecamp op 24 november 1916. Op 9 december staat hij terug aan het front en sneuvelt te Passendale op 29 september 1918. Volgens gegevens vermeld achteraan op deze foto ligt hij begraven te Passendale.

Toegekende eretekens:

- Kruis van Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Het Oorlogskruis met palm
- Vier frontstrepen

Brieven Arthur Fermon

Op 3 oktober 1914 vluchtten voor de uitrukkende Duitsers Arthur, Charles en Clementina Fermon samen met haar echtgenote Gustaaf Boonen naar Frankrijk. Clementina Fermon en Gustaaf Boonen werkten bij verschillende boeren in Frankrijk.

Arthur en Charles werkten in Trooy voor het Belgisch Leger. Op 6 Juli 1915 wrdd Arthur ingelijfd in het Belgisch Leger. Een aantal brieven werden (gelukkig) bewaard, waaruit zijn verknochtheid aan zijn familie, vrienden en geboortestreek bleek.

Trooy, den 2 julie 1915

... "Eindelijk hebben wij uw adres gevonden, 't was al 3 maanden dat wij in de Vlaamsche Gazet der priesters van Parijs naar U, Joseph Gijssels en Philemon Wagemans vroegen. Nu hat ik, van Mil Kapoen die in 't ospitaal licht, 't adres van Alphonse Meegank, die wist van uw adres, zegde hij. Maar nu zien wij dat gij ons adres van huis gekregen hebt. Laat ons eens weten wat zij 't huis zeggen. Hoe het gaat en of zij hun geld ontvagen hebben. 400 fr hebben wij afgezonden met Paaschen, door de Vlaamse priesters van Parijs."...

... "Nu met onze gezondheid gaat het zeer goed. Maar er is biets die zoo goed niet gaat. Arthur heeft over 2 dagen een belet ontvangen waarmede hij voor mag rijden om naar 't konsel 't gaan. En er staat op geschreven indien hij goed gekeurd word hij den zelvden dag naar de leerschool zal gezonden, 't is te zeggen den 6 julie, nog 4 dag is hij vrij. Het is naar Melun, iets van 80 kilometers van hier. En ik zal medegaan, dan zal ik zelvden weten hoe het alfoopt."...

... "Doet de komplementen aan al onze vrienden en kennissen die daar omtrent zijn. Daarmede ga ik want ik heb geen tijd. Scheppen wij moed en verdragen wij alles verduuldig in Gods naam."...

Charles en Arthur

La Haye du Puits 19 juli 1915

... "Daar ik bij het leger geroepen ben gelijk gij misschien al weet van Charles waar ik bij geweest heb tot den 6 juli den dag wanneer ik 't konsel gepazeerd ben. Nu ik zit hier 12 dagen op de kamer omdat ik geene schoenen heb. Zij hebben er hier maar geene die groot genoeg zijn. Maar den eenen of den anderen dag komen der weer toe. Den eersten dag dat ik hier was, heb ik gevraagd voor bij den dokter te gaan met mijn been. Den eersten keer heeft hij mij eene mostaard plaaster gelegd. 's Anderdaags heeft hij eens aan de scheel van den knie gevoeld en hij zegde dat het nieten was. Maar gelijk gij weet, het is op zij. Nu blijf ik in afwachting tot als ik schoenen heb Wat zij met mij zullen doen weet ik noch niet."...

... "Van den kost is het hier noch al redelijk goed. 's Morgens hebben wij genoeg kafee, en noch niet te slecht, en een brokje boter. Snoenens soep met een brok vleesch. Savens patatten en ontrent genoeg brood. Het heeft hier ook al 2 keer konzjeem geweest, 0,50fr per dag. Als wij hier iets moeten kopen kost het noch al dier. Het bier kost hier 1,20fr de liter en het is noch geen 10 cent waard. Den wijn kost het zelvste, maar den sider kost 15 cent, dat is onzen kalant."...

... "Daar wij nu alzo open geschipt zijn en hier van op de ene plaats op de andere en nievenst genen troost te vinden. En noch niet weten wanneer er zaleen einde aankomen. Ik heb hier van als ik in vrankrijk ben, noch geen 10 nachten geweest dat ik in Kercken niet geweest heb. Maar wij staan er voor en wij moeten er door, en moeten het verduuldig verdragen. Voor den Allerhoogsten, wij weten dat wij toch op de aarde niet gekomen zijn om er op te blijven. Het beste dat wij kunnen doen is alle dagen een goeden vaderons bidden."...

La Haye du Puits den 31 juli 1915

..." Ik heb dan 8 dagen later schoenen gekregen. Gij wist niet of ik van de kamer mocht of niet. Ja ik mocht er af voor alles dat ik nodig had, en als de uur daar was mijn eten. Ik ben hier al een beetje verzwakt. Ik moet mij hier naar weinig of geen eten kopen. Ik had 10,7 fr als ik van Charel gescheiden ben. Ik heb er nog 10,1 fr. Ik hoop dat er nog niet gauw zal nodig hebben. En Charel heeft er ook nog al eenige"...

..." Ik gaan hier alle zondagen naar de mis. Wij zijn maar 1 minuut van de kerk. De kerk is te klein voor de soldaten. Ik heb nog niet te komunie geweest, maar eene van de zondagen zal ik gaan. Ik ben ook zeer content van dit gebed die gij meegestuurd hebt."...

..."Nu ben ik reeds ingang voor te marcheren. Mijn been is 'avonds een weinig moei, maar het is niet te tellen. Ik heb mij hier al eens overgegeven voor bakker. Zij zeggen hier dat de bakkers ook moeten hun exuciezie leeren. De andere stielmans moeten het tog leeren. En alzo jeneer ik mij er niet veel meer mee. Er zijn er hier veel die slechter beenen hebben als ik. En zij moeten algelijk masseren. Wij zullen het pakken gelijk 't komt. Dat godswil geschiedde."...

..."Ik ben bij de grenadiers, maar het zijn tegenwoordig al grinadiers en piotten. Wij zijn gekleed in 't wit, eene broek voor 't zondaags en een oude fransche kapot."...

..."Nu ik heb nog altijd mijnen schappelier van huis aan. En ik heb nog eenen uit Pareis. En gij zegd dat jij thuis ook op mij denken. Wat beesten zij nog hebben. Moesten zij geld te kort hebben. Charel heeft er nog al wel bij hem."...

La Haye du Puits den 20 oogst 1915

..." Gij zegt als ik pijn aan mijne voeten heb dat ik er moet van een keersken aan doen, maar zij hebben mij nog niet gezeneerd."...

..."Wij hebben gisteren naar de zee geweest, en gaan alle weken met een 800 mannen en het muziek bij. En gaan er 15 of 20 minuten in. Het is 19 kilometer ver, daarvoor hebben wij een gehelen dag. Van mijn been weten zij het. Ik loop zoo nooit vooren en trek vantijd zoo een wij-nig. Den eenen keer doet het wat zeer en den anderen niet. Als zij moeten loopers hebben pakken zij mij tog niet."...

..."Ik zend uw ook mijn portret, ik heb ze juist van den zondag. Maar zij zijn niet goedgelukt. Maar 't is tog ikke."...

..."Nu beminde zuster gij vraagd mij of ik hier nog kameraden heb. Er is hier eenen van Kerkcken, den ovenier de zijne van Landeledede. Maar ik ben er nooit niet bij. Het zijn tegenwoordig al kameraten. Maar het is beter geene dan slechte. Nu gij zegt dat wij tog allen op nen aardiggen oek van de wereld zitten. Ik heb het al dikwijls gezegd dat het aardig is. Dat er niet meer zot en worden. Maar men word niet zot als men wild. Wij moeten tog altijd maar kloeken moed maken te hebben. Den tijd passeert tog altijd voort en ik hoop dat de oorlog tog niet zal blijven duren."...

..."Ik heb hier al te komunie geweest. Nu zeer beminde zuster en schoonbroeder ga ik sluiten en druk uw 2 dikke kussen van verre. En noem mij uwen toegenengen broeder en schoonbroeder."...

La Haye du Puits den 17 oktober 1915

..." Het gaat hier met mij dank aan God nog altijd allerbest. En van klederen hebben wij hier niets te kort. Wij hebben elk 2 onderbroeken, 2 slaaplijven, kousen hebben wij nog niet te veel. Maar ik heb tog nog geen verkort gehad. En dat ik er moest mankeren ik kan er mij hier tog ook kopen. Ik heb nog altijd geld genoeg. Ik heb nog 70 fr en heb er maar 10,5 meegebracht. En heb er 15 gegeven aan mijn uurwerk en aan portretten." ...

..." Hebben wij hier geweest lozen oorlog vieren tegen andere belgische soldaten. Waar ik er 2 gezien heb uit den berg. Die 2 waren Kapoen zijnen Do en Herinings Mele baren Petrus."...

La Haye du Puits den 17 oktober 1915

...” Het gaat hier met mij dank aan God nog altijd allerbest. En van klederen hebben wij hier niets te kort. Wij hebben elk 2 onderbroeken, 2 slaapljven, kousen hebben wij nog niet te veel. Maar ik heb tog nog geen verkort gehad. En dat ik er moest mankeren ik kan er mij hier tog ook kopen. Ik heb nog altijd geld genoeg. Ik heb nog 70 fr en heb er maar 10,5 meegebracht. En heb er 15 gegeven aan mijn uurwerken en aan portretten.” ...

...” Hebben wij hier geweest lozen oorlog vieren tegen andere belgische soldaten. Waar ik er 2 gezien heb uit den berg. Die 2 waren Kapoen zijnen Do en Herinings Mele baren Petrus.”...

...” Ze zeggen dat het op 't front nog gemakkelijk gaat. Hier zijn wij met een 600 en den 20 ste moeten er ook 120 af weg. Maar wanneer wij dan zullen weg moeten weet ik nog niet.”...

...”Ik ga al gauw naar de mis.”...

La Haye du Puits den 3 november 1915

...”Ik ben kamerwachter vandaag, en heb al te samen maar voor 1 uur werk van gehad den dag. En hebben gisteren ook servis dimanche gehad tot den noen. Maar wij moesten allen naar de mis van 11 uren tot 12. Mij hebben zij niet moeten zeggen, maar hebben er veel moeten binnen halen. Maandag was het Allerheiligen en zondag. Zondag, bijgevolg heb ik tegenwoordig schoone dagen.”...

...”Sedert 10 dagen dat die 120 hier vertrokken zijn hebben wij nog niet veel moeten doen. Nochtans zaterdagavond hadden wij eene mars gedaan van 2 uren weg en weer, wel te verstaan. 1 uur ver, ik had wat zeer in mijn been, maar het was niet genoeg om weer achter te blijven. Het is nogal moeilijk als het niet veel is. Maar ik zal toch niet te ver lopen. Maar als er zijn die te rap klagen, worden ze dikwijls minder gezien. Maar als ik de gelegendheid heb zal ik ze wel trachten te pakken.”...

...”Van kleding heb ik niets nodig. Wij hebben klederen in overvloed. Het zou misschien nog kunnen gebeuren op het front. Maar ik zal u dan nog weten wonen denk ik. Ik heb gisteren ook eenen brief gehad van Gustaaf Coppens die op het front is alleen 8 dagen. Hij zegt dat het ginder zoo erg niet is als dat zij zeggen. En dat het ginder beter is van eten als van waar hij kwam. Maar hij had in de transjees nog niet in geweest. Hij moest er in den donderdag gepasseerd.”...

...”Ze klappen hier dat er binnen 10 dagen weer 120 weg moeten van de 300 die er nog zijn. Maar ik weet niet of ik er zal bij zijn of niet. Als ik het weet zal ik het u ook laten weten.”...

La Haye du Puits den 12 december 1915

...”Gij vraagt of ik het nog eens niet aan mijnen Commandant gezegd heb dat mijnen knien zeer doet. Ja en ik ben al eens weer gekeerd ook als wij op mars gingen, over 3 of 4 weken. En op een anderen keer nog eens bij den docktor geweest. Hij deet er wat tenturdiot aan doen. Maar zag er zelf niet naar en zegde dat ik sanderdaags moest naar de veziet gaan, en deet er weer wat van 't selvde aan. En den eenen keer doet het meer zeer als den anderen.”...

...”Als ik uwen laatsten brief ontvangen heb was hij open getrokken. Nu zij zegd van optijdt gaan wat eten te kopen, wij hebben over ene maand enen nieuwen Commandant gekregen en krijgen alle dagen eten dat wij geen beter moeten vragen. 's Morgens is het Cafe met melk of met wel suiker. En anders vleesch hebben wij genoeg, soep en pattaten ook. En van de kou leggen ons met 2 bij een, en alzo is het warm genoeg. Zolang als wij hier mogen blijven denk ik dat wij genen kou zullen moeten lijden.”...

...”Die medalie die zij mij gezonden had, heb ik bij onze lieve vrouw gesteken, die ik hier nog heb van huis, die Marie medegebracht had als zij geweest bedevaarten had voor mijn been. En lees er dagelijks voor als het mogelijk is.”...

La Haye du Puits, den 2 januari 1916

... "In de allerbeste gezondheid kom ik de pen in mijne hand te nemen, om u beiden een gelukkig en zalig nieuwjaar te wenschen, hopende van het de toekomende keer mondelings mogen te doen en in een anderen staat."...

... "Laat ik u weten als dat ik voor 6 dagen in konjee geweest heb bij Charles. Maar als ik bij hem kwam waren er al 2 weg. Als hij mijn sertivikaart gezonden had moest hij verplaatsen. Hij had er 't adres van waar hij naartoe ging ingezet. Maar ik moest dien brief hier op den berou ingeven om te zien dat er iemand naar mij vroeg, anders mocht ik niet gaan. En zij zegden dat gij dien brief dan weer kreeg, maar wij kregen hen niet. En hij had geschreven als ik kwam dat ik moest een depesch doen. Maar daarmee kost ik niet. Dan heb ik eerst zijn adres naar Monthijon moeten gaan halen en als ik dan wilde een depesch doen mocht ik niet zeggen waar ik was. Dan heb ik sibiet den trein gepakt en bij gereden. Juist in het huis waar hij moest zijn was hij niet. Maar tog kameraten van de trangees en gingen hem seffens halen om aan 't een of het ander komen een hand toe te steken. Ik was een weinig gestopt achter dander. Als hij binnenkwam, wat moet ik hier komen doen, zegde hij. En ondertussen zag hij mij, hij was er wat van gedaan, maar 't was tog sibiet over. Dan hebben wij ons samen nog 3 dagen goed gebamuzerd met hij van de eenen bij den anderen te gaan. De 3 dagen waren rap gepasseerd en ben dan zonder de minste moeilijkheid goed binnen gekomen. Het doet tog plezier eens eenige dagen kongee hebben."...

... "Wanneer wij naar 't front zullen moeten weet ik nog niet, als ik er biets van weet zal ik het u ook laten weten. Ander nieuws weet ik niet te vertellen."...

La Haye dy Puits den 9 januari 1916

... "Maar waarvan zij hier spreken is van naar 't front te gaan. En ik geloof dat wij den 12 of 13 zullen weg moeten. Als ik ginder mijn adres weet of als het veranderd dat wij nog niet zouden weg moeten, zal ik het u laten weten. Zodus moet gij niet schrijven voor dat ik nog een geschreven heb."...

... "Gij vraagd wat zij hier alzoo van den oorlog zeggen. Zij zeggen er niets van, als dat wij het zijn, die de eerste in Brussel zullen komen, met den Koning aan 't hoofd. Maar ze zeggen niet wanneer en van naar 't front te gaan. Van die 250 die hier 3 maanden weg zijn, zeggen ze dat er misschien nog geen 3 van doot zijn of het waar is weet ik niet."...

... "Ik heb van dezen noen nog een kaart gehad van Costandt De Pauw of kalot de zijnen. Hij vraagt om hem siebiet 10 of 15 fr te zenden dat hij den woensdag ook naar 't front moet. Maar hij heeft hier met nieuwjaar bij mij geweest met een velo, waar hij 5 fr voor betaalde voor 1 dag. En is nog ordenansis, dat hij alle weken 5 fr te verteren heeft. Hij zou er dan 5 aan zijnen broeder geven."...

... "Het zou soms gebeuren dat gij daar ook alsoo vrienden hebt, maar gij moet er u niet te veel met bezig houden. En nu ga ik hem weer schrijven dinsdag en zeggen dat het te laat was als ik zijne kaart ontvangen heb en zeggen dat wij tog moeten wat voorzichtig zijn. Ook dat ik niet meer verteer als dat. Er zijn veel soldaten die denken omdat zij soldaat zijn, dat zij alles moeten hebben. Kosten wij nog eenige franken overhouden tot achter den oorlog. Ik geloof dat zij zullen goed te pas komen."...

... "Ik heb uwen brief weer open ontvangen, daarom moet gij zien."....

zonder plaats of datum

... "En dat gij vroegt wat voor slapen dat ik hier heb. Mijn slapen is nog al wel? Onzer strooi-zak is niet groot, maar ik heb hem nog al goed opgevuld. En eergisteren hebben wij onze tweede saarze gekregen. Daarmee is het wel warm genoeg. Veel nieuws weet ik u niet te schrijven. Ik weet nog niet wanneer wij hier zullen weg moeten. Als ik het weet zal ik het u sevens laten weten."...

Den 30 maart 1916

Ik laat u weten dat ik dezen namiddag naar Frankrijk gaan.

Zij hebben gisteren naar mijn water gezien en ik geloof dat ik te flauw ben, daarmee zal ik hier voor een tijdje weg zijn.

Ik zal u dan wat meer schrijven als ik ginder toekom.

Ik sluit en groet u vriendelijk.

Uwen broeder en schoonbroeder

Arthur

THEOFIEL RENNEBOOG

Oorlogsvrijwilliger 2de Regiment Carabiniers

Aaigem 30 januari 1886

Passendale 28 september 1918

Karel Lodewijk Renneboog (ex. Aaigem) trouwde in 1884 te Kerksken met Maria Celestina De Winter en vestigden zich in Aaigem.

Zij kregen 11 kinderen Josephus (°Aaigem 24-04*-1884), **Theopile Aloysuis (°Aaigem 30-01-1886)**, Marie Theresia (°Aaigem 11-09-1887), Alfons (°Aaigem 24-03-1890), Maria Emilia (°Aaigem 21-02-1891), Maria Joanna (°Aaigem 07-05-1892 - +1892), Maria Joanna (°Aaigem 28-04-1893), Emilie (°Aaigem 21-02-1895), Polydoor (°Aaigem 18-04-1897), Hector (°Aaigem 02-06-1899), Cesarine (°Aaigem 16-11-1900)

Theofile 22-04-1910 huwde met Irma Sophia Van Cauwenbergh. Hij was vader van twee kinderen toen hij zich meldde als soldaat-oorlogsvrijwilliger op 3 augustus 1914 bij de 2de Carabiniers, stamnummer 9171. Hij was 1,63 m. groot, rond aangezicht, hoog voorhoofd, ronde kin en blonde haren.

Op 20 juni 1916 werd hij gewond te Pollinchove. Na twee jaar frontverblijf sneuvelde hij op het einde van de oorlog aan de Yzer op 28 september 1918. Hij werd begraven in Poelkapelle.

Toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Medaille van de overwinning
- Herinneringsmedaille
- Zes frontstrepen

ALFONS SCHEERLINCK

Soldaat 2de klas 13de Linieregiment

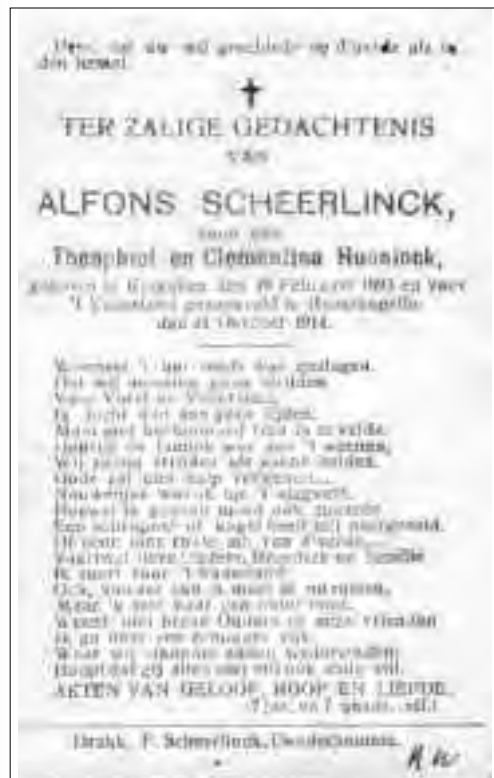
Kerksken 19 februari 1893

Haverkapelle 31 oktober 1914

Theofiel Scheerlinck en Clementina Hunninck huwden in 1891 te Kerksken en woonden in de Berg, Kerksken. Hun kinderen: Alphonse (°19-02-1895), Franciscus (°23-02-1896), Felix (°23-10-1898), Gustaaf (°13-06-1901), Emile (°18-08-1902), Leopold Gustaaf (°17-01-1904), Marie Emilie (°26-01-1906) en Remy (°03-07-1910).

Alfons, soldaat milicien 2de klas van de lichter 1913 werd ingedeeld bij het 13de Linieregiment, 9de Batterij, stamnummer 27212.

Bij zijn eenheid op 01 augustus 1914 vocht hij bijna drie maanden aan het front en sneuvelde te Haverkapelle op 21 oktober 1914.

AMÉDÉE-JOZEF TAELEMAN

Soldaat 9ste Lineregiment

Kerksken 9 juni 1881

Jupille 4 augustus 1914

Victorinus Taelemen en Adela De Schrijver (eewweling) trouwden in 1876, vestigden zich in de Berg te Kerksken en kregen 7 kinderen: Ogule Jan Baptist (°13-07-1877), Petrus Gustaaf (°18-12-1878), **Amedée Joseph (°09-06-1881)**, Joannes Cyriel (°18-10-1883), Maria Virginia (°23-12-1884), Amandus Richard (°01-09-1887) en Maria Leontina (°15-09-1889).

Amedée, landbouwer en ongehuwd werd opgeroepen bij het 1ste Liniregiment, stamnummer 109/50920. Hij was 1,67m. groot, ovaal aangezicht, hoog voorhoofd, donker bruine ogen, kastanjebruine haren.

Hij sneuvelde in het begin van de oorlog te Jupille (Luik) op 4 augustus 1914.

Werd begraven in Wandre. Twee jaar later, 4 augustus 1916 werd een plechtige lijkdienst opgedragen in zijn geboortedorp.

Uitgereikte eretekens:

Ridder in de Orde van Leopold II met palm

Oorlogskruis

Op 23 september 1914 stuurde soldaat Camile Van Mulders uit Kerksken deze kaart aan zijn ouders, waarin hij schrijft "die jongen uit de pint is dood" (hij bedoelde zijn dorpsgenoot Amedée Taelman).

LEOPOLD JOZEF TRIEST

Soldaat 2de Regiment Jagers te voet

Kerksken 12 oktober 1893

Maagdenburg (D) 21 oktober 1918

Camillus Triest huwde Delphina Van Vaerenbergh in 1878. Tien kinderen werden geboren: Casimier (°1879), Alfons Jozef (°24-10-1880), Franciscus (°17-09-1883), Victor (°25-06-1885), Franciscus (°30-08-1888), Charles Louis (°17-03-1890), **Leopold Joseph (°12-10-1893)**, Leopold Oscar (°25-01-1897), Maria Catharina (°14-06-1898) en Arthur (°12-10-1902).

Leopold werd soldaat bij het 2de Regiment Jagers te voet, stamnummer 54362.

Hij overleed in het lazaret te Maagdenburg (D) op 21 oktober 1918 en werd begraven te Leopoldsbuurg.

CAMIEL VAN MULDER

Soldaat 2de klas 9de Linieregiment

Kerksken 18 september 1890

Diksmuide 11 juni 1916

Bernardus Van Mulders (ex. Welle) huwde Victorine Van Londersele, woonden in de Beekstraat en kregen negen kinderen: Camil (°31-03-1890), **Camiel (°18-09-1891)**, Alice (°10-06-1893), Anna (°26-07-1895), Maria Ida (°25-04-1898), Dominicus (°24-08-1900), Charles (°30-08-1902), Henry (°10-02-1904) en Omer Henri (°17-02-1906).

Camiel (°1891), kleermaker werd soldaat milicien 2de klas, lichte 1911, bij het 9de Linieregiment, stamnummer 59399. Hij was 1,62 m. groot, 59 kg., rond en blozend aangezicht, blauwe ogen, arendsneus, kastanjebruine haren. Persoonlijk kenmerk: lidteken door snijwonde op het voorhoofd.

Gesneuveld 'in bevolen dienst' te Diksmuide op 11 juni 1916.

Eretekens postuum toegekend:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis
- Herinneringsmedaille van de Yzer

EMIEL VONCK

Soldaat 4de Regiment Jagers te voet

Kerksken 22 april 1895

Beveren bij Veurne 4 juni 1918

In Landlede, Kerksken stichtten Pieter Jan Vonck en Catharina Impens hun gezin met 12 kinderen: Theodoor (°05-10-1879), Modest (°25-01-1881), Maria Cecilia (°19-11-1882), Maria Frederica (°04-06-1884), Alphonse (°26-01-1886), Maria Theresia (°19-11-1887), Petrus Remi (°06-02-1890), Gustaaf (°30-10-1891), Franciscus (°29-07-1893), **Emiel Camiel (°22-04-1895)**, Marie Louise (°11-11-1896) en Gustaaf (°10-07-1899).

Emiel werd soldaat milicien bij het 4de Regiment Jagers te voet, stamnummer 31368.

Hij werd verwond en overgebracht naar het hospitaal te Beveren bij Veurne waar hij overleed op 04 juni 1918. In De Panne werd hij begraven.

GESNEUVELDEN WO I TERJODEN

HENRY LEON DE PAU(W)

Soldaat 2de klas 9de Linieregiment

Berchem 8 november 1890 – Ougrée 6 augustus 1914

Henry De Pau (°Berchem, 08-11-1890) ongehuwde zoon van Jean Leon en van Sophie Clarys was banketbakker en woonde Erembodegem-Terjoden.

Hij was soldaat-milicien van de lichte 1910 bij het 9de Linieregiment, stamnummer 109/55946.

Hij sneuvelde bij de eerste gevechten in de slag om Luik, te Ougrée op 06 augustus 1914.

Hij rust in een gemeenschappelijk graf op het kerkhof 'Gros hêre' in Ougrée.

PETRUS FRANCISCUS DE PAUW

Soldaat 2de klas 1ste Regiment Jagers te Voet

Zonnegem 22 januari 1891

Diksmuide 22 mei 1916

Petrus (°Zonnegem, 22-01-1881) was de zoon van Constant en Constance Van den Storm.

Hij werd soldaat-milicien 2de klas bij het 1ste Regiment Jagers te voet, 2de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 125/31055.

Hij sneuvelde bij de gevechten in Diksmuide op 22 mei 1916 en werd begraven op het militair kerkhof van Adinkerke, graf 1286.

CYRIEL ROELANDT

Soldaat 2de klas 9de Linier regiment

Erembodegem 11 juni 1887

Ougrée 6 augustus 1914

Cyriel, geboren te Erembodegem op 11 juni 1887, zoon van Pierre en Nathalie De Bruyn en gehuwd met Maria De Bruyn woonde te Erembodegem-Terjoden.

Als milicien van de lichte 1907 werd hij soldaat 2de klas bij het 9de Linier regiment, 1ste Bataljon, 1ste Compagnie, stamnummer 109/54270.

Hij sneuvelde in Bois Saint-Jean bij Ougrée op 5/6 augustus 1914 en werd bijgezet op de militaire begraafplaats van 'Gros hêtre' in Ougrée.

JAN HENRI SCHEERLINCK

Soldaat 1ste Regiment Jagers te Voet

Erembodegem 7 januari 1892

Boncelles 6 augustus 1914

Jan scheerlinck werd geboren te Erembodegem op 7 januari 1892 als zoon van Charles Ferdinand en Mathilde Van Wassenhove. Hij huwde Alice De Pril.

Hij werd soldaat-milicien van de lichter 1913 bij het 1ste Regiment Jagers te voet, 2de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 125/27666.

Op 5/6 augustus 1914 sneuvelde hij te Boncelles (Luik) en werd er ook begraven.

Na de oorlog, in 1922 werden de graven op de militaire begraafplaats gehergroepeerd, graf 42.

Ons geschonden Vaderland

*Bij d'oloude Luiksche stede
Waar ons heldenlegers streden
Waar ons dappren in den slag
Redden België's eer en vlag*

*Daar is ons vaderland,
Dit beilig pand,
Ons dierbaar Belgenland.*

*Ook in Namen's schoone streken,
Waar voor d'overmacht bezweken,
Moedig vielen voor hun land,
Waal en Vlaming, hand in hand.*

*Bij 't verwoeste Dendermonde,
't vuur gebrakt uit zoveel monden,
' kogelreegen uit 't geweer
velde vriend en vijand neer.*

*Aan de vruchtbare Yzerboorden
Die van weelde en blijheid gloorden,
Waar ons helden dag aan dag
Scheurden 's dwinglands macht tot rag.*

*Heerlijk schijnt de zgezonne,
Juicht in volle lentewonne:
Heil en vrede in Belgenland,
Vrij gevochten door uw hand.*

ADOLF ALOIS VAN DEN STEENE

Soldaat 2de klas 4 Regiment Jagers te Voet

Erembodegem 6 april 1894

Oostnieuwkerke 30 september 1918

Adolf werd geboren te Erembodegem op 6 april 1894, zoon van Alfons en van Maria Coppens. Hij was student bij het uitbreken van de oorlog.

Opgeroepen als soldaat-milicien 2de klas van de lichte 1914 en ingedeeld bij het 4de Regiment Jagers te voet, 3de Bataljon, 9de Compagnie, stamnummer 128/2115. Hij was 1,64 m. en woog 65 kg., ovaal aangezicht, blozende wangen, hoog voorhoofd, blauwe ogen, blonde haren.

Op 23 september 1914 was hij in actieve dienst. Van het opleidingscentrum te Valogne-Manche (F) werd hij op 25 februari 1915 naar het front gestuurd. Wegens ziekte verbleef hij in een hospitaal van 31 oktober tot kerstdag 1915. Terug aan het front sneuvelde hij bij de gevechten te Oostnieuwkerke op 30 september 1918. Zijn begraafplaats is ons onbekend.

Toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis
- Overwinningsmedaille
- Herinneringsmedaille van de oorlog 1914-18
- Zes frontstrepen

CONSTANTINUS VAN DER ZIJPE

Soldaat 8ste Linieregiment

Iddergem 5 augustus 1879

Melle 5 augustus 1915

Constant werd geboren te Iddergem op 05 augustus 1879, zoon van Jean en Maria Amelia De Saedeleer. Hij huwde Paulina De Smedt.

Als soldaat VAP van de lichter 1900 werd hij ingelijfd bij het 8ste Linieregiment, 6de Bataljon, 4de Compagnie, stamnummer 108/49102. Op 24 augustus 1914 werd hij gevangen genomen door de bezetter in Namen en getransporteerd naar Melle (D).

Hij stierf er in het 'Vereins Lazaret' te Melle op 5 augustus 1915 en er begraven.

Na de oorlog werden zijn stoffelijke resten overgebracht naar de militaire begraafplaats van Leopoldsburg.

RICHARD VERHOFSTADT

Soldaat 9de Linieregiment

Kerksken 17 april 1890

Walem 6 oktober 1914

Het echtpaar Philemon Verhofstadt en Maria Leontine De Knibber woonden in Kerksken in de Wijngaardstraat en hadden vijf kinderen; **Richard** (°17-04-1890), Romanus Firminus (°14-06-1891), Marie Valentine (°05-12-1892), Romanie Emilie (°26-12-1893), Henri (°01-01-1897).

Hun oudste zoon Richard was gehuwd met Maria De Pauw op 30 april 1886 en vestigde zich op Terjoden, Geraardsbergse steenweg.

Soldaat-milicien van de lichter 1910 werd hij ingedeeld bij het 9de Linieregiment, stamnummer 109/55939. Hij was 1,65m., groot lang aangezicht, bruine ogen en zwarte haren.

Richard was bij zijn eenheid op 28 juli 1914 en sneuvelde enkele maanden later bij de gevechten aan de Nete te Walem op 6 oktober 1914.

Toegekende eretekens:

- Ridder in de Orde van Leopold II met palm
- Oorlogskruis

Wereldoorlog II

Op 26 augustus 1939 leidde de internationale spanning tot een algemene mobilisatie in België.

Op 10 mei 1940 begonnen de Duitse troepen met een grootscheeps offensief. Zonder ultimatum viel de bezetter ons land binnen.

Reeds op 11 mei veroverden zij de vesting Eben-Emael. Toen ook een aantal bruggen over het Albertkanaal in Duitse handen viel, besloot de Koning de troepen terug te trekken op de verdedigingslijn Antwerpen-Namen.

Tussen 17 en 20 mei trokken de Belgische troepen zich achter de Schelde terug.

Tijdens een onderhoud met de regering in het kasteel van Wijnendaele op 25 mei verklaarde de Koning dat een capitulatie onafwendbaar werd en dat hij in dat geval als krijgsgevangene bij zijn troepen zou blijven.

Intussen vocht het Belgisch leger voort aan de Leie. Op 27 mei besloot de Koning de capitulatie aan te vragen, die volgens Hitler onvoorwaardelijk moest zijn. Nog dezelfde dag om 23 uur werd de overgave getekend door de Duitse generaal von Reichenau en de Belgische generaal Derousseaux.

Een 4 jaar lange bezetting stond voor de boeg. Begin september 1944 werd ons land door de geallieerden bevrijd.

De *'18-daagse veldtocht'* heeft het leven gekost aan ongeveer 20.000 burgers en soldaten.

Ook onze gemeente betaalde haar tol:

Denderhoutem: twee gesneuvelden, Haaltert: drie, Heldergerem: twee, Kerksken: drie en Terjoden twee slachtoffers.

CAROLUS JOSEPH ALLAER

Soldaat 1ste Regiment Carabiniers

Denderhoutem 19 maart 1917

Adegem 26 mei 1940

GESNEUVELDEN WO II DENDERHOUTEM

Carolus werd geboren te Denderhoutem op 19 maart 1917 en ongehuwde zoon van Desidereus Allaer en van Maria Emma Van der Haegen.

Hij was soldaat milicien van de lichte 1937 bij het 1ste Regiment Carabiniers, stamnummer 131/91879.

Sneuvelde te Adegem op 26 mei 1940 en werd er begraven op de gemeentelijke begraafplaats.

THEODOOR JOZEF DE PRIL
Wachtmeester 4de Regiment artillerie
Haaltert 19 januari 1914
Aarsele 26 mei 1940

Theodoor Jozef De Pril geboren te Haaltert op 19 januari 1914 was de zoon van Cassimir De Pril en van Maria Mathilde Van Opdenbosch.

Hij was gehuwd met Maria Felicia Troch, bediende bij Fabelta en wonende in Daal te Denderhoutem.

Theodoor was milicien-wachtmeester bij het 2de Regiment, stamnummer 152/18654.

Hij sneuvelde te Aarsele op 26 mei 1940, volgens de officiële documenten. (Op het bidprentje staat 27mei).

CAMIEL CYRILLE DE LOOSE

Korporaal 8ste Regiment Grenadiers

Haaltert 4 juli 1906

Middelkerke 27 mei 1940

GESNEUVELDEN WO II

HAALTERT

Remy De Loose, metser-grafmaker, huwde Leonia Braem te Haaltert op 29 juni 1904. Ze kregen 4 kinderen: Maria Anna (°22-10-1904), **Camillus Cyrillus (°05-07-1906)**, Ludovica Maria (°28-04-1911) en Amelia Maria (°24-06-1913).

Hun zoon Cyriel aannemer, was gehuwd met Julia De Roeck (ex. Kerksken). Bij het uitbreken van de oorlog hadden zij drie kinderen.

Cyriel was milicien van de lichte 1926, stamnummer 135/66471 en werd korporaal bij het 8ste Regiment van de Grenadiers, 3de Bataljon, 12de Compagnie. Een eerste mobilisatiebevel kwam in 1939 te Kester. Na enkele maanden mocht hij terug naar huis (gunstmaatregel: vader van 3 kinderen).

Op 10 mei 1940 bij het begin van de 18-daagse veldtocht volgde een tweede mobilisatiebevel. Hij verwoogde zijn eenheid in Antwerpen. Een laatste brief (12 mei) werd verstuurd uit Zwijnaarde. Op 27 mei, vertoefde zijn eenheid (12de Compagnie, 8 RTAA) in het Sint Jozefinstituut te Lombardzijde. Rond 11 u volgde een bombardement door Duitse vliegtuigen. Zwaar gekwetst werd hij met andere lotgenoten vervoerd naar een ziekenhuis in Brugge. Camiel Cyriel overleed tijdens het transport.

Ruim een maand zonder enig nieuws, ontdekte een zus van zijn echtgenote in 'Het Laatste Nieuws' van 01 juli 1940 de naam van haar schoonbroer bij een lijst van gesneuvelden.

Na een te vergeefse zoektocht van familieleden naar het graf, ontvingen zij van een dorpsgenoot (Jozef Verbestel) actief bij de ontmijningsdienst, het bericht dat het graf ontdekt werd op een met mijnen omringde begraafplaats in Middelkerke.

Door bemiddeling van Mr. en Mevr. Jozef De Graeve (verantwoordelijke van Erkentelijkheid) werden de stoffelijke resten in 1946 overgebracht naar Haaltert.

De lijkstond opgebaard in het gemeentehuis en begeleid door de gemeentelijke overheid, familie en vele vrienden werd hij naar zijn definitieve rustplaats gedragen. Burgemeester de Sadeleer hield een toespraak namens het gemeentebestuur.

Postuum toegekende eretekens:

- Herinneringsmedaille van den oorlog 1940-45
- Ridder in de orde van Leopold II
- Oorlogskruis met palm

De lijkstond gedragen door burenen, aan zijn geboortehuis, Houtmarkt

ALBERT ROMAIN REDANT

Sergeant Regiment Transmissietroepen

Haaltert 3 oktober 1917 – Gent 17 mei 1940

Arthur Redant en zijn echtgenote Maria Clementina Redant woonden in 's Gravenkerselaar en hadden 5 kinderen: Urbanus Josephus (°08-04-1907), Omer Alphonsus (°09-11-1908), Martha Clementia (°02-02-1913), Maria Anastasia (°21-03-1915) en **Albertus Romanus** (°04-10-1917).

Albert, ongehuwd en landbouwer werd soldaat milicien van de lichte 1937 bij het Regiment van de Transmissietroepen, stamnummer 289/11798. Hij was 1,73 m groot en woog 61 kg.

Albert was begeleider met de motor van een colonne militairen die zich verplaatste van Gent, richting Heusden. Hij werd het slachtoffer bij een botsing met een ander voertuig. Zwaar gewond werd hij naar het hospitaal te Gent gevoerd waar hij overleed op 17 mei 1940. Hij ligt begraven op het kerkhof te Haaltert.

CÉSAR LIEVENS

Soldaat 1ste Regiment Grenadiers

Kerksken 19 december 1902

Le Quesnoy en Artois (F) 21 mei 1940

Aloysius Lievens, herbergier, en Marie Sylvie kregen 11 kinderen: Marie Delphine (°24-09-1897), Clemence Angèle (°28-11-1898), Remy (°17-01-1901), **César Philemon (°19-12-1902)**, Germaine Alice (°14-08-1904), Maria (°26-08-1907), Camille (°09-10-1909), Maria Florentia (°31-10-1911), Franciscus (°22-09-1913), Gabrielle Marie (°11-06-1916) en Gerard Maurits (°23-12-1918).

Hun zoon César huwde met Irma Van de Velde en hadden één zoon, Herman Marcel (°23-08-1932). Het gezin woonde Kerkskenhoek, Haaltert (Ziekhuizen).

César was soldaat milicien van de lichte 1922 bij het Corps VIW, 1ste Regiment Grenadiers, stamnummer 137/5024.

Hij sneuvelde in Le Quesnoy en Artois (F) op 21 mei 1940 en werd begraven in een weide vlak bij de hoeve van familie Campagne.

Enkele dagen later, op 29 mei werd hij definitief begraven op het kerkhof te Haaltert.

AIMÉ JOZEF HAESAERT

Soldaat 14de Artillerieregiment

Heldergem 17 oktober 1910

Maastricht 12 mei 1940

Gesneuvelden WO

II HELDERGEM

Aimé werd geboren te Heldergem op 17 oktober 1910 in het gezin Achiel Haesaert en Marie De Ro. Er waren nog 3 kinderen: Maria (°08-01-1912), Maurice (°09-02-1915) en Edmond (°14-10-1916).

Aimé was soldaat milicien (kannonier) van de lichte 1930 bij het 14de Artillerieregiment, 15de Batterij, 5de groep 14A, stamnummer 164/11464.

Hij werd gemobiliseerd op 1 september 1939. Zijn eenheid werd zwaar gebombardeerd door vijandelijke vliegtuigen op 10 en 11 mei. Ze bezweken voor de overmacht en op 11 mei gaven ze zich over aan de Duitse infanterie. De groep werd op 12 mei in de nabijheid van de Maasbrug bestookt door een Engels eskader bij het bombardement boven Maastricht. Er vielen zeven dodelijke slachtoffers, waaronder Haesaert. Hij werd in Maastricht begraven.

Op 13 juli 1947 werden de stoffelijke resten overgebracht naar zijn geboortedorp 'op een vrachtauto, zonder drapeau'.

Het werd een ingetogen plechtigheid met toespraken namens de buurtbewoners, het Gemeentebestuur en de Oud-strijders van Heldergem.

Op de uitvaart, zeven jaar na zijn overlijden, werden twee lijkredevoeringen uitgesproken, één namens het gemeentebestuur en één namens de Oud-strijders.

Diepbetreunde familie, waarde toeboorders

Vriend Aimé

Niettegenstaande het me zeer hard en pijnlijk valt, is het mijn duurzame plicht, in naam van het Gemeentebestuur, U een laatste afscheidsgroet te sturen.

Meer dan 7 jaar is het reeds, dat u, door de gruwelen en noodlottige gevolgen van den oorlog uit ons midden zijt verwijderd.

In 1939 kwam het onaangename nieuws der mobilisatie de harten van ouders, vrouwen en kinderen reeds aantasten en bedroeven. Jongelingen moesten familieleden verlaten om ergens in het vaderland hun plichten te vervullen. Ook U, Aimé, trof deze eerste oproep. Alhoewel pijnlijk en hartroerend, aarzelde u niet uw vaderlandse plichten te vervullen. Doch, dit alles was maar een voorbode van het naderend onheil dat volgen zou.

10 mei 1940. Ons zo rustige landke werd berschapen in de meest angstwekkende paniek. Kanonnen bulderden, obussen vlogen door de lucht, kogels floten om ons heen. De vijand had de verdragen met de voeten getreden. België's onafhankelijkheid was geschonden. Ieder soldaat te wapen, ieder soldaat ten strijde voor recht en vrijheid.

Diep bewust van uwe verantwoordelijkheid stond u paraat Aimée, om zich tegen 's vijands snode plannen te verdedigen. Helaas! Uw offervaardigheid en strijd lust mocht maar van korten duur zijn. Op 12 mei vond u den heldendood te Maastricht bij één der talrijke bombardementen. Pijnlijk moesten die laatste ogenblikken voor u geweest zijn. Des te droeviger en hartverscheurend moesten wij en in 't bijzonder uw familie dit bericht vernemen.

Ver van uw geboortedorp zijt gij gevallen uit plicht, als een grote held, zonder maar één opbeurend woord van vrouw en kinderen, van familieleden, vrienden en kennissen. Zij allen die u kenden als een plichtbewuste kristen huisvader, die met u zo menig vriendelijk woord gewisseld hadden, zij allen zagen u niet meer weer.

Na 7 jaar staan wij hier nu bij uw stoffelijk overschot, uw heldendood staat ons nog klaar voor den geest. Diep ontroerd, teneergeslagen, maar niettemin fier over uw heldhaftige houding, richten wij deze laatste woorden tot u, doch laat ons troosten bij die gedachte:

*U stond voor 't recht in 't veld
En viel als kristen held.
En nu, vriend Aimé, vaarwel, in 't ander leven
Zal God u loon naar deugden geven,
En zal uw volk, nog lange jaren
't geheugen van uw moed bewaren.*

Namens de Oudstrijders:

Dierbare vriend Aimé,

In naam van de oudstrijders, krijgsgevangen en opgeëischten van Helderger, wil ik u een laatste vaarwel toesturen.

Nog versch in ieders gebeugen ligt het, dat de Duitse drommen als een orkaan, op onze streken neervielen.

Gij Aimé, bevond u onder deze, welke de eerste gevoelige schok opvingen, en ondanks het wanhopig verweer, de weg naar het krijgsgevangenschap werd opgestuurd.

Nog het belgisch grondgebied niet verlatend hebbende, moest u reeds een vreeselijk bombardement, van eigen artillerie doorstaan, welke de brug Vroenhoven-Maastricht onder vuur namen. Pas enkele schreden op Nederlandsche bodem, een Engelsch eskader die opdook, en de Maasbrug als doel nam. Het was deze aanval die onze vriend noodlottig werd.

Ik laak hier bijzonder de Duitse horden, die in tegenstrijd met alle oorlogswetten en menschelijke gevoelens, steeds de weerloze gevangen ophielden, rondom bruggen en tragische punten en zoo een levende verdediging, tegen onze landgenooten opstelden en hunne inval met menschenlevens dekte.

Gij Aimé zijt een slachtoffer van dergelijke wandaad, gij die steeds waard, een voorbeeldig echtgenoot, een kommervolle vader, bezorgd voor gezin en familie, gij waard een toonbeeld voor velen.

En hier achtbare vrienden, wil ik een feit aanhalen, enkele oogenblikken voor zijn dood, het weinige eten dat hij bezat deelde met een dorpsgenoot, toen ook gevangen en thans hier aanwezig, als een levende getuige van zijne broederlijke naastenliefde.

Enkel krijgsgevangene en opgeëischten kunnen ten volle beseffen wat in deze schijnbaar onverschillige daad besloten ligt. Het laatste stuk brood delen met een vriend, om samen den honger en ontbering tegemoet te gaan.

Ik dank u hierom, Aimé, in naam van deze vriend en alle vrienden die hier rondom u zijn geschaard.

Ik dank u, en uw nageslacht mag fier zijn op die edelmoedige daad, schooner dan het grootste waagstuk en heldenfeit in de oorlog volbracht.

Vaarwel Aimé, vergeten kunnen wij u nooit en God zal het u loonen. Ik groet u een laatste maal als held, als menschenvriend.

Vaarwel, tot hiernamaals.

Alfons Beerens

ALBERT DOMIEN VERSTOCKT

Soldaat 2de Linieregiment

Heldergem 20 mei 1915

Temploux 12 mei 1940

Victor Verstockt en Adela Breynaert woonden op de 'Liefkenshoek' met hun 4 kinderen: Yvonne (°25-10-1913), Albert (°20-05-1915), Zoé (°01-03-1917) en Anna (°04-10-1919).

Albert was soldaat milicien (autobestuurder) van de lichte 1935 bij het 2de Linieregiment, stamnummer 102/89350. Opgeroepen op 1 september en ingedeeld bij het 25ste Geniebataljon, 1ste Compagnie.

Bij het aanleggen van een mijnenveld werden zij bestookt door vijandelijke vliegtuigen en Albert werd dodelijk getroffen. Hij overleed nog dezelfde dag op 12 mei 1940 in Temploux.

Zijn vriend, Edgard De Nayer was getuige van het overlijden en nam de moeilijke opdracht op zich de familie in te lichten.

Op 23 juni 1940 werd het lichaam van Albert Verstockt overgebracht naar het kerkhof van Heldergem.

AUGUST EDGARD DE PAUW

Soldaat 4de Grenadiers

Kerksken 18 maart 1920

Marseillete (F) 19 juli 1940

GESNEUVELDEN WO II

KERKSKEN

Jozef De Pauw en Maria De Schrijver kregen twee kinderen, **Edgard August** (°18-03-1920) en Victorine (°12-08-1921).

Edgard werd soldaat milicien van de lichte 1940 bij de 4de Grenadiers, 2de Compagnie, stamnummer 253358.

Hij meldde zich aan in Dendermonde en volgde de recruta opleiding. Bij de inval van de bezetter week zijn eenheid uit naar Zuid-Frankrijk (Carcassonne).

Hij stierf de verdrinkingsdood in Marseillete (Z-Fr) op 19 juli 1940 en werd daar begraven.

Op 11 juni 1963 werden de stoffelijke resten overgebracht naar het kerkhof in De Panne.

CAMIEL JULIEN DE RIJCK

Soldaat 5de Linieregiment

Kerksken 3 december 1912

Willemstad (N) 30 mei 1940

Camiel Julien was de zoon van Franciscus De Rijck en van Maria Delphina Van Durme. Hij werd geboren op 3 december 1912 en huwde te Kerksken met Florine Van Keymeulen op 06 mei 1933. Het jonge gezin woonde op Terlicht en hadden één zoon: Roger Franciscus

(°Aalst 09-08-1933). Hij was soldaat milicien van de lichte 1932 bij het 5de Linieregiment, stamnummer 107/20500.

Na de 18-daagse veldtocht werd hij gevangengenomen en kwam om in het Hollands Diep ter hoogte van Willemstad (N) aan boord van een Rijnaak (Rhenus 127) die krijgsgevangenen transporteerde naar een kamp in Duitsland. Het ruim van het schip zat volgepropt met soldaten en op het dek stonden de gevangenen tegen elkaar gedruimd. Het schip voer op een mijn en explodeerde. De rijnaak brak midden door. Ruim 130 Belgische soldaten verdronken, waaronder Camiel De Rijck.

Camiel Juliaan werd voorlopig begraven in Ooltgansplaat (N).

Na de oorlog, op 17 juli 1947 werd het stoffelijk overschot overgebracht naar zijn geboortedorp Kerksen

De Rijnaak in het Hollands Diep

JOSEPH LERMINIAUX

Soldaat bij het PVCE

Kerksken 27 oktober 1902

Le Quesnoy-en-Artois (F) 21 mei 1940

Joseph was de zoon van Albinus Lerminiaux en Maria Callebaut.
Hij werd geboren op 27 oktober 1902 en huwde in 1926 met
Maria Verbeken.

Joseph was soldaat milicien van de lichtung 1922 bij het PVCE,
10de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 163/7152.

Hij sneuvelde te Le Quesnoy-en-Artois (Pas de Calais) op
21 mei 1940 en werd er begraven op 23 mei 1940.

Het lichaam werd op 24 mei 1947 overgebracht naar de gemeen-
telijke begraafplaats te Kerksken.

CÉSAR PHILEMON LIEVENS

Soldaat VIW – verkeer en inlichtingendienst

Kerksken 19 december 1905

St. Amand-les-Eaux (F) 25 mei 1940

GESNEUVELDEN WO II TERJODEN

Het gezin van Franciscus Lievens (ex. Aaigem) en Maria De Troyer (ex. Welle) huwden te Kerksken in 1899 en woonden met hun negen kinderen op Terlicht: Maria Delphina (°01-08-1900), Maria Anna (°15-09-1901), Rachel (°14-11-1902), Alphonse (°01-06-1904), **César Philemon (°19-12-1905)**, Cyrille (°27-01-1907), Arthur (°10-08-1908), Jozef (°29-12-1912) en Zacharias Jozef (°23-03-1918).

César huwde met Maria De Pelsemaeker.

Hij was soldaat milicien van de lichte 1925 bij het VIW (verkeer en inlichtingendienst), 10de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 135/17800.

Getroffen bij een bombardement overleed hij op 25 mei 1940 in St. Amand-les-Eaux (F).

FRANCISCUS ANTONIUS FELIX VAN HAVERBEKE

Soldaat VIW – verkeer en inlichtingendienst

Erembodegem-Terjoden 26 juni 1902

Boulogne (F) 22 mei 1940

Frans Van Haverbeke werd geboren te Erembodegem-Terjoden op 26-06-1902 als zoon van Ferdinand en Prudentia Baetens.

Hij huwde Alida Van den Steen en had één dochtertje (Elisa).

Frans was soldaat milicien van de lichte 1922 bij het VIW (verkeer en inlichtingendienst, werfbureau Aalst), 10de Bataljon, 3de Compagnie, stamnummer 128/11409.

Hij sneuvelde te Boulogne (F) op 22 mei 1940, overgebracht en begraven op het kerkhof te Aalst.

ERETEKENS WO I

Medaille van Luik
1914

Leopoldsorde
Ridder militaire
afdeling met zwaarden

Kroonorde
Ridder
met zwaarden

Orde van Leopold II
Ridder
met palm

Oorlogskruis 14-18
met palm

Medaille van de Ijzer

Herinneringsmedaille
14-18
3 baretten

Intergeallieerde
Overwinningsmedaille

ERETEKENS WO II

Herinneringsmedaille
40-45
voorzijde

Herinneringsmedaille
40-45
achterzijde

Medaille vrijwilliger
40-45
voorzijde

Medaille vrijwilliger
40-45
achterzijde